

UNIVERZA V LJUBLJANI
FILOZOFSKA FAKULTETA

ODDELEK ZA BIBLIOTEKARSTVO, INFORMACIJSKO ZNANOST
IN KNJIGARSTVO
ODDELEK ZA SLOVENISTIKO

LITERARNA VEDA V SLOVENSKEM STROKOVNEM TISKU
Bibliometrijska analiza revij Jezik in slovstvo, Primerjalna književnost in Slavistična revija

DIPLOMSKO DELO

Mentorja: doc. dr. Primož Južnič,
prof. dr. Miran Hladnik

Kandidatka: Andrejka Močnik

Ljubljana, 2005

Ključna dokumentacijska informacija

Ime in PRIIMEK: Andrejka MOČNIK

Naslov diplomskega dela: Literarna veda v slovenskem strokovnem tisku. Bibliometrijska analiza revij Jezik in slovstvo, Primerjalna književnost in Slavistična revija

Kraj: Ljubljana

Leto: 2005

Število listov: 77

Število slik: 23

Število preglednic: 55

Število prilog: 0

Število bibliografskih opomb: 16

Mentor: doc. dr. Primož Južnič

Mentor: prof. dr. Miran Hladnik

UDK

Ključne besede: bibliometrija, literarna veda, slavistične revije, Jezik in slovstvo, Slavistična revija, Primerjalna književnost

Izveček: Osnovna značilnost znanstvenega obveščanja in sporočanja je objavljanje znanstvenih raziskovalnih rezultatov v znanstvenih revijah. Bibliometrija in njene metode s sistematičnim zbiranjem podatkov merijo in analizirajo te objave. Osrednji del diplomskega dela zato prinaša podatke o kvantitativno merljivih lastnostih revij Jezik in slovstvo, Slavistična revija in Primerjalna književnost. Revije pokrivajo področje slovenske literarne vede in z njihovo analizo smo pokazali lastnosti literarne vede v slovenskem strokovnem tisku. Analiza člankov zadnjih desetih letnikov revij je pokazala izrazit individualizem avtorjev, pomembnost dveh ustanov, in sicer Filozofske fakultete in Znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti, zanimanje tujih avtorjev za objavljanje v slovenskih slavističnih revijah ter zastopanost predvsem avtorjev moškega spola. Analiza citatov v člankih pa je pokazala, da avtorji uporabljajo dva načina citiranja, in sicer v besedilu in v opombah, citirajo predvsem monografske publikacije in publikacije, ki so starejše od deset let. Raziskovalno fronto na področju slovenske literarne vede predstavljajo dela Janka Kosa. Revije se vzajemno citirajo.

Prevod v angleščino

Title: Literary science in slovene scientific journals. Bibliometrics analysis of the journals Jezik in slovstvo, Slavistična revija and Primerjalna književnost

Keywords: Bibliometrics, Literary science, Slavistic journals, Jezik in slovstvo, Slavistična revija, Primerjalna književnost

Abstract:

KAZALO VSEBINE

1 UVOD	8
2 BIBLIOMETRIJA IN LITERARNA VEDA	9
3 METODOLOGIJA	16
4 REZULTATI	18
5 SKLEP	74
6 VIRI IN LITERATURA	75

KAZALO PREGLEDNIC

Preglednica 1: Število analiziranih člankov po letih (JiS).....	18
Preglednica 2: Prispevki po avtorjih (JiS).....	20
Preglednica 3: Člani uredniškega odbora v letih od 1994/95 do 2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS).....	21
Preglednica 4: Število objav članov uredniškega odbora (JiS).....	22
Preglednica 5: Število objav avtorjev, članov uredniškega odbora (JiS).....	23
Preglednica 6: Avtorji po ustanovah v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS).....	23
Preglednica 7: Avtorji po spolu v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS).....	26
Preglednica 8: Najpogostejše besede iz naslovov člankov v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS).....	26
Preglednica 9: Način citiranja (JiS).....	28
Preglednica 10: Število citatov v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS).....	30
Preglednica 11: Vrsta citiranih dokumentov (JiS).....	30
Preglednica 12: Starost citiranih publikacij (JiS).....	32
Preglednica 13: Citiranost avtorjev v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS).....	33
Preglednica 14: Samocitiranje v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS).....	34
Preglednica 15: Najpogosteje citirana dela (JiS).....	35
Preglednica 16: Število analiziranih člankov po letih (SR).....	36
Preglednica 17: Prispevki po avtorjih (SR).....	38
Preglednica 18: Člani uredniškega odbora v letih 1995–2004 (SR).....	39
Preglednica 19: Število objav članov uredniškega odbora (SR).....	39
Preglednica 20: Število objav avtorjev, članov uredniškega odbora (SR).....	40
Preglednica 21: Avtorji po ustanovah v letih 1995–2004 (SR).....	40
Preglednica 22: Avtorji po spolu v letih 1995–2004 (SR).....	42
Preglednica 23: Najpogostejše besede iz naslovov člankov v letih 1995–2004 (SR).....	43
Preglednica 24: Način citiranja (SR).....	44
Preglednica 25: Število citatov v letih 1995–2004 (SR).....	45
Preglednica 26: Vrsta citiranih dokumentov (SR).....	45
Preglednica 27: Starost citiranih publikacij (SR).....	46
Preglednica 28: Citiranje avtorjev v letih 1995–2004 (SR).....	47
Preglednica 29: Samocitiranje v letih 1995–2004 (SR).....	48
Preglednica 30: Najpogosteje citirana dela (SR).....	49
Preglednica 31: Število analiziranih člankov po letih (PK).....	49
Preglednica 32: Prispevki po avtorjih (PK).....	50
Preglednica 33: Člani uredniškega odbora v letih 1995–2004 (PK).....	52
Preglednica 34: Število objav članov uredniškega odbora (PK).....	52
Preglednica 35: Število objav avtorjev, članov uredniškega odbora (PK).....	53
Preglednica 36: Avtorji po ustanovah v letih 1995–2004 (PK).....	53
Preglednica 37: Avtorji po spolu v letih 1995–2004.....	55
Preglednica 38: Najpogostejše besede iz naslovov člankov (PK).....	56
Preglednica 39: Način citiranja (PK).....	56
Preglednica 40: Število citatov v letih 1995–2004 (PK).....	57
Preglednica 41: Vrsta citiranih dokumentov (PK).....	58
Preglednica 42: Starost citiranih publikacij (PK).....	59
Preglednica 43: Citiranje avtorjev v letih 1995–2004 (PK).....	59
Preglednica 44: Samocitiranje v letih 1995–2004 (PK).....	60
Preglednica 45: Najpogosteje citirana dela (PK).....	61
Preglednica 46: Število analiziranih člankov in avtorjev (JiS, SR, PK).....	62
Preglednica 47: Prispevki avtorjev po posameznih revijah (JiS, SR, PK).....	62
Preglednica 48: Najpogostejše besede iz naslovov člankov (JiS, SR, PK).....	66
Preglednica 49: Število citatov (JiS, SR, PK).....	67
Preglednica 50: Vrsta citiranih dokumentov (JiS, SR, PK).....	68
Preglednica 51: Razmerje med citati domačih in tujih del (JiS, SR, PK).....	69
Preglednica 52: Najpogosteje citirani avtorji (JiS, SR, PK).....	70
Preglednica 53: Avtorji, ki najpogosteje samocitirajo (JiS, SR, PK).....	72
Preglednica 54: Najpogosteje citirana dela (JiS, SR, PK).....	72
Preglednica 55: Medsebojno citiranje revij (JiS, SR, PK).....	73

KAZALO SLIK IN GRAFIKONOV

Slika 1: Razmerje med literarnovednimi in ostalimi članki (JiS)	19
Slika 2: Avtorji po ustanovah v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS)	25
Slika 3: Razmerje med avtorji in avtoricami (JiS)	25
Slika 4: Razmerje med citiranjem tujih in domačih del (JiS)	33
Slika 5: Delež samocitatov (JiS)	34
Slika 6: Razmerje med literarnovednimi in ostalimi članki (SR)	37
Slika 7: Avtorji po ustanovah v letih 1995–2004 (SR)	41
Slika 8: Razmerje med avtorji in avtoricami (SR)	42
Slika 9: Razmerje med citiranjem tujih in domačih del (SR)	47
Slika 10: Delež samocitatov (SR)	48
Slika 11: Število literarnovednih člankov (PK)	50
Slika 12: Avtorji po ustanovah v letih 1995–2004 (PK)	54
Slika 13: Razmerje med avtorji in avtoricami (PK)	55
Slika 14: Delež samocitatov (PK)	60
Slika 15: Delež člankov (JiS, SR, PK)	62
Slika 16: Objave avtorjev (JiS, SR, PK)	63
Slika 17: Število avtorjev po ustanovah (JiS, SR, PK)	64
Slika 18: Razmerje med domačimi in tujimi avtorji (JiS, SR, PK)	64
Slika 19: Avtorji in avtorice (JiS, SR, PK)	65
Slika 20: Način citiranja (JiS, SR, PK)	67
Slika 21: Razmerje med vrstami citiranih dokumentov (JiS, SR, PK)	68
Slika 22: Starost citiranih dokumentov (JiS, SR, PK)	69
Slika 23: Delež samocitiranja po posameznih revijah (JiS, SR, PK)	71

ZAHVALA

1 UVOD

V enem diplomskem delu sem želela združiti znanje, ki sem ga pridobila z dvopredmetnim študijem. Odločila sem se, da v diplomski nalogi izdelam in prikažem rezultate bibliometrijske analize revij Jezik in slovstvo¹, Primerjalna književnost² in Slavistična revija³. Z bibliometrijskimi metodami nameravam preveriti značilnost literarne vede, kot se kaže v objavljanju raziskovalnih rezultatov.

Kvantitativni način merjenja rezultatov raziskovalnega dela se vse bolj uveljavlja, saj kvantitativne bibliometrijske analize strokovnih člankov kažejo na razvoj in delovanje posamezne stroke. Temelj vsakega strokovnega oziroma znanstvenega področja je objavljena literatura, ki je eno najpomembnejših sredstev komunikacije. Objavljeni rezultati raziskovalnega dela so tudi temelj ocenjevanja kvalitete raziskovalnega dela. Kvantitativni podatki o dosežkih pa so pomembni tudi pri odločitvah o npr. zaposlitvah, napredovanjih, akademskih zadevah, financiranju nalog in projektov. Sami znanstveniki pa želijo imeti merila, ki kažejo na njihovo relativno vrednost v primerjavi z drugimi raziskovalci.

V uvodu želim prikazati povod za nastanek diplomskega dela in njegov namen. Sledi predstavitev dveh ved, ki smo ju združili v enem delu, in sicer bibliometrije kot poddiscipline bibliotekarske znanosti, ki raziskuje kvantitativne vidike pridobivanja in širjenja zapisanih znanstvenih in raziskovalnih informacij; ter predstavitev literarne vede ter predmeta analize, to so Jezik in slovstvo, Slavistična revija in Primerjalna književnost. Osrednji del naloge je empirični del s kvantitativnimi lastnostmi objav, ki sem jih vrednotila z bibliometrijskimi metodami.

Rezultati bodo uporabni tako za stroko s področja literarne vede, saj bo tako dobila dodatne podatke o načinu raziskovanja in objavljanja, kot tudi za področje bibliotekarstva, saj bomo preverili uporabnost bibliometrijskih metod za humanistične vede.

¹ V nadaljevanju JiS.

² V nadaljevanju PK.

³ V nadaljevanju SR.

2 BIBLIOMETRIJA IN LITERARNA VEDA

2.1 BIBLIOMETRIJA

Bibliometrija je raziskovanje kvantitativnih vidikov produkcije in diseminacije uporabe zapisanih (znanstvenih) informacij. Razvija različne metode in modele, ki pa nimajo samo teoretičnega, temveč tudi vse večji uporabni (aplikativni) značaj (Južnič, 1998). Aplikativni značaj bibliometrije izhaja iz vse večjega pomena, ki ga ima znanstveno raziskovanje za proces gospodarskega in družbenega razvoja. Osnova sodobne bibliometrije je prav merjenje znanstvene dejavnosti in njenega razvoja. Bibliometrija uporablja štetje publikacij, patentov, citatov in drugih potencialno informativnih enot za osnovo kriterijev, s katerimi meri oz. vrednoti raziskovalno dejavnost in znanost.

V univerzitetnih, visokošolskih in specialnih knjižnicah, ki opravljajo različne storitve za raziskovalno dejavnost in so njihovi uporabniki raziskovalci, se knjižničarji zadnja leta srečujejo z bibliometrijo in aktivno uporabljajo različne bibliometrijske metode. Pri tem je danes najbolj zanimiva in uporabljana metoda analiza citiranja. Pomen in uporaba rezultatov analize citiranja sta se od svojih začetkov do danes precej spreminjala. Kljub vsem kritikam (ki so bile pomembne, saj so vplivale na izboljšanje same metode) se je uveljavila kot aplikativno ena najbolj zanimivih metod za merjenje odzivnosti/odmevnosti in s tem tudi kvalitete objavljenih rezultatov objavljenega dela.

Rezultate bibliometrijskih raziskav v osnovi lahko uporabljamo za:

- merjenje vpliva in pomena objav posameznikov in raziskovalnih skupin,
- merjenje vpliva in pomena ter oceno posameznih znanstvenih revij in drugih publikacij,
- vrednotenje vpliva in uspešnosti posameznih raziskovalnih politik,
- pomoč pri nabavi oziroma dostopu do ustreznih virov primarnih dokumentov,
- pomoč pri iskanju pomembnega gradiva.

Hiter razvoj računalniške in informacijske tehnologije se oblikuje v tipično informacijsko dejavnost, ustvarjanje, zbiranje, obdelavo in posredovanje podatkov ter njihovo predelovanje v informacije. Poleg tega pa omogoča pripravo, hranjenje in interpretacijo velikega števila informacij. Zahteva po večjem številu kvantitativnih podatkov, iz katerih je mogoče dobiti čim več informacij, izhaja torej iz vse boljših tehnoloških zmožnosti. V tej poplavi informacij vse pogosteje srečujemo zahteve po kvantitativnih oziroma objektivnih kazalcih, s katerimi se meri in vrednoti raziskovalna dejavnost. Ravno bibliometrija je

področje, ki se ukvarja s teorijo in prakso merjenja znanstveno-raziskovalne dejavnosti in ima kot raziskovalna disciplina pomembno mesto v bibliotekarstvu in informacijski znanosti.

Temelj vsakega znanstvenega in raziskovalnega delovanja predstavljajo publikacije, ki praviloma objavljajo rezultate raziskovalnega dela na določenem znanstvenem področju. Temeljno vlogo objavljanja znanstvenih in raziskovalnih rezultatov so v zadnjih desetletjih prevzele revije. Znanstvena in/ali strokovna revija določenega ožjega ali širšega raziskovalnega področja je danes eden osnovnih načinov informiranja znanstvenikov, raziskovalcev, študentov in strokovnjakov z različnih ved. Rezultati raziskovanj morajo biti objavljeni tekoče, hitro in organizirano, da strokovno oz. znanstveno področje napreduje.

Uredniki in recenzenti pri revijah se trudijo, da bi bile revije čim bolj kakovostne in pritegnile čimveč uglednih avtorjev ter objavljale odmevne članke. Zato jim zbrani bibliometrijski podatki lahko pomagajo, saj razkrivajo drugačne podatke o reviji, kot jih sami zberejo s kvalitativnimi metodami oz. s poznavanjem stroke. V svetu je izdelava bibliometrijskih analiz posameznih revij že uveljavljena praksa, saj kvantitativni podatki o reviji, objavljenih člankih ter bibliometrijske analize njene vsebine lahko dajejo urednikom in založnikom posamezne revije podatke in s tem informacije, ki jim lahko pomagajo pri usmerjanju razvoja revije. **V Sloveniji so bile bibliometrijske analize opravljene na različnih področjih družboslovja (Likar, 1997) in humanistike (Jambrovič in sod., 1998) ter tehničnih ved (Jamar, 2001).** Humanistične vede so sicer veliko manj predmet bibliometrijskih raziskav, kot so naravoslovne vede. V humanistiki preštevalni postopki nimajo ravno trdnega mesta in so pogosta tarča načelnih ugovorov. Ne glede na to, da v posameznostih rezultati preštevanja citatov lahko zavajajo, pa so v splošnem dokaj objektivni odraz vplivnosti in so v znanstvenem svetu pomemben kriterij pri pridobivanju raziskovalnega denarja in pri zavzemanju za akademske nazive. Razlike med vedami nastajajo predvsem zaradi različnih raziskovalnih metod in stopnje splošnih ugotovitev v objavah, vendar pa so te razlike do danes skoraj izginile, razlike obstajajo samo še v manjšem pomenu revij za družbeno-humanistične revije, saj tudi članki v revijah v veliki meri navajajo književna dela. Novejše raziskave pa poskušajo najti razlike med samimi humanističnimi vedami in odkriti dejavnike, ki vplivajo na število in način objav ter njihovo odmevnost.

Zelo veliko je bibliometrijskih analiz posameznih revij z določenega področja, saj samo na ta način lahko zbiramo bibliometrijske podatke, ki jih ni v indeksih citiranja, kar je še posebej pomembno za humanistične vede, saj mednarodni indeksi citiranja s tega področja (Arts and Humanities Index) zajemajo le manjši del obstoječih periodičnih publikacij (Jambrovič in sod., 1999/2000).

Bibliometrijska analiza posamezne revije je v veliki meri tudi analiza raziskovalnega področja, ki ga ta revija pokriva. Tako je bibliometrijska analiza revije Jezik in slovstvo (Jambrovič in sod., 1998) pokazala določen razvoj slovenistične stroke, jezikoslovja in literarne vede. Analiza je pokazala precej izrazito raziskovalno fronto na področju jezikoslovja in tudi na področju književnosti in literarne teorije. S sekundarno analizo pa so se izkazala najbolj odmevna dela v slovenistiki in dejstvo, da je od do sedaj analiziranih raziskovalnih področij možnost indeksa citiranja pri slovenistiki najbolj jasna in pregledna. Ta indeks citiranja bi lahko zapolnil praznino, ki smo jo imeli v dosednji evidenci dosežkov slovenistične znanosti pri nas. Kot dokaj objektiven kriterij bi lahko tudi širši znanstveni javnosti omogočil vpogled v rezultate raziskovalcev s področja slovenistike in bil koristen pripomoček za iskanje literature in evalvacijo raziskovalnih in strokovnih rezultatov. Predvsem bi takšna zbirka bistveno presegala izključno veljavo mednarodnih Indeksov citiranja ter šibkejšo odmevnost in zaprtost lokalnega raziskovanja na področju slovenistike. Prav tako bi bil indeks citiranja ustrezen dodatek in vsebinska obogatitev pri vnašanju v sistem COBISS, ki enači vse objave (Jambrovič in sod. 1998, str. 99).

Opravljen je bila tudi primerjalna bibliometrijska analiza revij Jezik in slovstvo, Slavistična revija in Primerjalna književnost, in sicer ob raziskavi Kidričeve prisotnosti v slovenski literarni vedi s preštevanjem citatov Kidriča in drugih prešernoslovcev v zadnjih petih letnikih teh osrednjih slovenskih znanstvenih periodičnih publikacij (Hladnik, 2000/2001). Analiza je potrdila osrednji značaj Slavistične revije v slovenskem literarnovednem prostoru, saj je bilo kar osem od desetih najpogosteje citiranih avtorjev tudi najpogosteje citiranih v tej reviji. Raziskovalcem citatov v Jeziku in slovstvu je padel v oči zaključen krog vzajemnega citiranja pri tej reviji. Hladnik doda opažanja, ki sicer relativizirajo verodostojnost bibliometričnih raziskav, a z njimi ne želi zbuditi splošnega nezaupanja vanje. Anomalije naj bi se namreč pojavljale le zato, ker je slovenski strokovni prostor premajhen in premalo kritičen, da bi lahko razvil dovoljšnjo nevtralnost in odpornost do napak. Literarni zgodovinarji, ki poučujejo na univerzi, imajo svoj diplomski seminar, podiplomske študente in licenco za pisanje strokovnih ocen ob habilitacijah, imajo v izhodišču boljši položaj kot upokojeni ali zunaj univerze in uredništva strokovnih revij delujoči kolegi. Tako so deležni kakšnega citata prek mere in imajo priložnost avtorja opozoriti, če so spregledali njihov pomemben prispevek⁴.

⁴ To dejstvo se je potrdilo pri pisanju te naloge, saj me je na omembo članka Kidrič danes opozoril mentor, ki je hkrati avtor omenjenega članka.

2.2 LITERARNA VEDA

Za opredelitev literarne vede smo uporabili delo, ki je bilo v obdobju zadnjih desetih let med največkrat citiranimi deli v analiziranih revijah. Gre za Malo literarno teorijo Matjaža Kmecla (1995, 10), ki pravi: Branje književnega besedila je prav lahko samo sebi namen, lahko pa bralca spodbuja k številnim vprašanjem, kakršna si človek pač v skladu s svojo radovednostjo nenehno zastavlja o številnih rečeh, v tem primeru o književnosti. Tisti trenutek, ko si začne takšna vprašanja zastavljati in nanja odgovarjati, se začenjajo tako imenovane literarne/književne vede.

Skozi zgodovino literarnih ved so se izoblikovali trije temeljno različni načini opazovanja književnega besedila.

Ena izmed temeljnih možnosti za opazovanje književnosti je literarna zgodovina, ki književno besedilo opazuje kot dejstvo, pojav v času oziroma kot posledico in vzrok iz množice posamičnih besedil stremi po določitvi medsebojnih zvez in v enoten pregled.

Z izraznimi oblikami književnega besedila, z vrstami in zvrstmi književne umetnosti ter z njenim bistvom in smislom se kot književna veda ukvarja literarna teorija. Literarna teorija danes ne pomeni kakršnegakoli poljubnega opazovanja in motrenja književnosti, kakor bi nas poučil pomenski izvir besede *theoria*, marveč gre za vedo, ki v književnosti opazuje predvsem abstraktne, stalne, splošne lastnosti leposlovnega besedila. Živa, enkratna besedna umetnina jo zanima samo kot možna, posebna, enkratna uresničitev bistva književne umetnosti in njenih posebnih izraznih možnosti, ene njenih zvrsti in vrst (Kmecl, 1995, 14).

Tretji način opazovanja književnega besedila je kritično motrenje. Danes kritiko ob književni zgodovini in književni teoriji vse bolj pojmujeemo kot tretjo temeljno literarno vedo. Ni pa bilo vedno tako, včasih (in marsikdaj še danes) so jo imeli za posebno vrsto umetnosti. Ocena umetniške vrednosti književnega besedila je namreč v mnogočem prepuščena osebnemu okusu, torej ne more biti docela stvarno dokazljiva.

Tudi nizozemski literarni teoretik Douwe Fokkema (cit. po Hladnik, 1995) trdi, da posameznih pojavov znanstveno ni mogoče opisati – znanstveno pristopimo k njim šele takrat, ko jim pripišemo splošne aspekte; samo tako lahko namreč pridemo do intersubjektivnih spoznanj in jih oblikujemo v pravila. Preštevalne (kvantitativne) in empirične metode so način za ugotavljanje skupnih lastnosti in zato pot, po kateri se literarne študije lahko preselijo iz humanistike med socialne vede.

Humanistika danes ni več vodilna akademska disciplina, vodilno vlogo na področju človeške vednosti so prevzele naravoslovne znanosti, te pa so organizirane tudi zunaj

univerze, na konkurenčnih akademijah, inštitutih in v podjetjih, in imajo v svojem besednjaku na prvem mestu izraz raziskava. Da bi humanistične univerze vzdržale konkurenco in standarde, ki jih narekujejo inštituti „trdih znanosti“, ter si zagotovile ustrezno državno podporo, tudi same poudarjajo svojo raziskovalno dimenzijo na račun izobraževalne – izraz literarna znanost jim v tem kontekstu popolnoma ustreza (Hladnik, 1995).

Med znanstvenimi panogami v Ameriki literarnih študij ni, ker nikomur ne pade na misel, da bi jih primerjal kemiji, fiziki, biologiji ipd. Odkrijemo jih v poglavju umetnosti (*arts*), kar asociira na strukturno in funkcijsko enakost literature in pisanja o literaturi. Hladnik (1996) je tako svojo literarno vedo uvrstil med družbene znanosti, kamor se je iz humanistike že odcepil del arheologije, zgodovine, jezikoslovja, filozofije in ženskih študij – pričakoval bi jo nekje v bližini komunikacijskih ved, informatike in knjižničnih ved, vendar za literarno znanost tam še ni nobenega mesta; revije *Poetics*, ki je eksponent empiričnih metod na področju literarnih raziskav, celo ne izpisuje nobeden od obstoječih citatnih indeksov.

Glede na zgornje trditve bomo analizirali značilnosti raziskovanja v treh revijah s področja literarne vede.

2.2.1 Jezik in slovstvo

Jezik in slovstvo je slovenistična revija, ki že od leta 1955 izpolnjuje svoj temeljni program: ponujati razprave in zapise o slovenskem jeziku, literaturi in s tem povezani pedagoški teoriji in praksi. Članki morajo zadoščati visokim strokovnim kriterijem, za kar skrbi recenzentski postopek, hkrati pa si v uredništvu prizadevajo, da bi bila besedila čim privlačnejša za branje in bi tako spodbujala nadaljnje strokovno premišljevanje in raziskovanje. Revija je dostopna tudi preko svetovnega spleta, domači naslov je <http://www.jezikinslovstvo.com>, in je na ta način bralcem še bolj dostopna.

Revijo izdaja Slavistično društvo Slovenije. Izhajati je začela v šolskem letu 1955/56 in izhajala je mesečno od oktobra do junija, tako je na leto izšlo osem števil, od tega sta bili dve dvojni. Nekatere številke so v celoti ali pretežno namenjene določenemu vprašanju ali dogodku, gre za tematske številke. Jezik in slovstvo je leta 2003 prešla v novo shemo izhajanja, in sicer revija izhaja s šestimi številkami na leto. Uredniški odbor je tudi sklenil, da bo revija Jezik in slovstvo zagotovila razviden sistem recenziranja, z dvema recenzentoma za vsako razpravo in s kar se da dosledno anonimnostjo postopka. Tako se revija priključuje sodobnim standardom na področju znanstvene publicistike.

Slovensko jezikoslovje in slovenska literarna veda se že zdaj v marsikaterem segmentu ne povezujeta več samo s tradicionalnimi slavističnim in slovanskim okoljem, ampak segata širše; uredniški odbor JiS dejavno spodbuja razmislek o razmerju med nacionalno in internacionalno razsežnostjo slovenističnih strok. Revija je v uredniški odbor pritegnila tudi tuje člane in članice, s čimer bo še okrepila mednarodno primerljivost in odmevnost. Eden od temeljnih ciljev uredniške politike ne le v letu 2003, temveč v celotnem triletnem mandatu je doseči, da revija Jezik in slovstvo postane osrednja slovenistična strokovna revija ter da se tudi mednarodno uveljavi kot visoko relevantna in ugledna znanstvena publikacija.

Jan (1999/2000) v prispevku o slovenističnih strokovno znanstvenih revijah piše, da je JiS revija, za katero bi lahko rekli, da ima najdaljšo tradicijo. Prav največje odmevnosti v najširši javnosti revija sicer nikoli ni imela, pridobila pa si je razmeroma širok krog bralcev in naročnikov, med katerimi so bili tudi nekateri politiki, politične ustanove, študenti doma in po svetu. Postopoma se je uveljavljala v mednarodnem prostoru, kjer si je pridobila dokajšnje število naročnikov. V svojih najboljših letih je revija postala odprto polje za prve preizkušnje novih, uveljavljajočih se slavistov in pomemben glasnik vsega pomembnejšega dogajanja v strokah, ki jim je namenjena. Največji del svojega prostora revija namenja znanstvenim objavam, kljub temu pa se je revije prijel krivičen predznak, da je nekakšna vadnica začetnikov pred vstopom v veliki svet visoke znanosti. Vrsta mladih avtorjev in bodočih univerzitetnih profesorjev je na začetku svoje akademske kariere morala najprej opraviti vajeniško dobo pri JiS in šele nato bila pripuščena v SR. Tihi antagonizem med revijama je živel in se občasno poglobil vsa leta njenega delovanja, tako da je v določenem času sodelovanje pri eni reviji izključevalo objavlanje pri drugi.

2.2.2 Slavistična revija

Slavistična revija izhaja štirikrat letno v povprečnem obsegu okrog 60 avtorskih pol ali 120 strani na številko in objavlja razprave in članke s področja slovenskega jezika in književnosti, drugih slovanskih jezikov in književnosti, teorije jezika in književnosti ter teorije in zgodovine jezikoslovja in literarne vede. Po 1958 se je od nje osamosvojila revija *Linguistica*, ki je od 1955 izhajala kot priloga SR.

V SR objavljajo vodilni slovenski jezikoslovci in literarni zgodovinarji ter tuji slovenisti. Delež jezikoslovja je ves čas nekaj nad 40 %, delež literarne vede pa je z začetnih

28 % zrased na 35 % – na račun vedno redkejših člankov gradivskega in filološkega značaja: pisem, rokopisov, biografij. Skrčili so se tudi prej številni etimološki članki. V začetnih desetletjih so reviji dajale slavistični značaj jezikoslovne razprave, potem pa se je delež slovanskega jezikoslovja zmanjšal in uravnotežil s skromnim odstotkom južnoslovanskih jezikoslovnih in literarnovednih člankov. Avtorji prispevkov o drugih slovanskih jezikih so v glavnem tuji; tudi med pisci člankov o slovenskem jeziku je 15 % tujcev. Na literarnovednem področju je revija ves čas pretežno slovenistična in manj mednarodna.

Razpravni del revije količinsko močno presega ocene, zapiske, poročila in gradivo v drobnem tisku. Tujejezični povzetki na koncu člankov so bili prvo desetletje v francoščini, potem v angleščini in ruščini, zdaj so v nemščini in angleščini. Nekajvrstični sinopsis v glavi članka je v slovenščini in angleščini. SR izdaja Slavistično društvo Slovenije in ima nad 1000 naročnikov doma in po svetu.

2.2.3 Primerjalna književnost

Primerjalna književnost (1978–) je slovenska znanstvena revija, ki objavlja razprave s področja primerjalne književnosti, literarne teorije, literarne metodologije, estetike in drugih sorodnih področij. Njen ustanovitelj, izdajatelj in založnik je Slovensko društvo za primerjalno književnost. Posebno pozornost posveča multidisciplinarnosti. Revija objavlja prispevke v slovenščini, občasno tudi v drugih jezikih. Posebno pozornost posveča tem problemskim sklopom: raziskovanje zvez med slovensko in evropsko oziroma svetovno literaturo; spoznavanju istih pojavov in procesov v svetovni literaturi, ki so značilni za današnji čas; načelnim vprašanjem o bivanju, zgradbi in funkciji literarne umetnosti; zgodovinskim in teoretičnim raziskavam literarnih vrst in oblik, stilov, smeri in obdobj; kritično problemskemu obravnavanju različnih smeri, teoretičnih aspektov in metodologij sodobne literarne vede; vse to pa s posebnim ozirom na pomen teh pojavov in problemov za slovensko znanost in kulturo.

Poleg člankov in razprav so v veliki večini številke objavljene recenzije o domačih in pomembnejših tujih strokovnih knjigah. Redkejšje ali samo občasne so druge rubrike: pregledi posameznih problemov ali njihovih obravnav v strokovni literaturi, poročila o znanstvenih srečanjih, zapisi tematskih diskusij, kronika o delu društva, izjemoma tudi polemike. Več kot polovica člankov in razprav je nastala v tesni zvezi s tekočim študijskim, predavateljskim in raziskovalnim delom, npr. kot odlomki ali stranski produkti doktoratov, magisterijev in najkvalitetnejših diplomskih del. To pa hkrati govori o tem, da je revija postala glasilo

slovenskih komparativistov vseh starosti, praktično z vseh področij dela in iz vseh pri nas aktualnih strokovnih usmeritev. Revija ni le glasilo društva, temveč glasilo stroke in svojevrstno pričevanje o njenem delu v zadnjih letih. (Darko Dolinar ob dvajsetem letniku revije, PK 1997/2).

3 METODOLOGIJA

Predstavitev raziskovalnega problema

V diplomski nalogi smo uporabili bibliometrijsko metodo analizo citiranja in sicer za revije s področja literarne vede, in sicer Jezik in slovstvo, Slavistična revija in Primerjalna književnost. Pri vseh treh revijah smo analizirali zadnjih deset letnikov, to je od leta 1995 do leta 2004 za reviji SR in PK ter od študijskega leta 1994/95 do leta 2004 za revijo JiS. V analizo so vključeni le članki z izdelanim znanstvenim aparatom. Za vsako revijo smo izdelali dve bibliometrijski analizi, in sicer analizo člankov in analizo citatov v člankih. Izdelali smo preglednice, v katerih so predstavljene posamezne značilnosti člankov, ki so bili objavljeni v rubriki Razprave oz. Razprave in članki, saj le te rubrike prinašajo znanstvena spoznanja. Ker reviji JiS in SR poleg literarnovednih člankov objavljata tudi članke s področja jezikoslovja in metodike poučevanja, smo slednje izločili iz bibliometrijske analize.

Analiza člankov je zajemala:

- število člankov,
- število avtorjev,
- število objav članov uredniškega odbora,
- ustanove, ki zaposlujejo avtorje,
- spol avtorjev in
- najpogostejše besede iz naslovov člankov.

Analiza citatov v člankih pa je zajemala:

- način citiranja,
- vrsto citiranih dokumentov,
- starost citiranih dokumentov,
- najpogosteje citirane avtorje,
- najpogosteje citirana dela in
- samocitiranje.

Zbrane podatke za posamezno revijo smo nato združili v skupno analizo literarne vede v slovenskem strokovnem tisku.

Južnič (predavanja 2002/03) ugotavlja, da je za slovenske revije, ki jih meri bibliometrična analiza, značilno, da večina tekstov, objavljenih v slovenskih družboslovnih revijah, še vedno kaže nekumulativnost in nizko stopnjo izkoriščenosti že doseženih rezultatov. Revije so bolj zborniki med seboj nepovezanih objav. Seveda pa so tudi izjeme, kjer je revija res temeljna in je kumulativnost raziskovalnega dela dobro vidna, vendar kaže, da je to bolj vidno v humanističnih vedah, kot družboslovnih. Ker je literarna veda že dolgo razvita, predvidevam, da so zanjo značilne kumulativnost, sistematičnost raziskovanja, enotna metodologija in visoka kultura citiranja. Predvidevamo tudi, da sta za literarno vedo značilna individualizem avtorjev in prevlada avtorjev moškega spola. Poleg tega pričakujemo, da so bo izkazalo, da avtorji prihajajo predvsem iz dveh ustanov, in sicer ljubljanske Filozofske fakultete ter Znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

V večini strok znanje hitro zastareva, citirajo se novejša dela, a predvidevam, da to ne velja za JiS, SR in PK, ker gre tu za drugačen način raziskovanja in so v literarni vedi dejstva in zakonitosti, ki veljajo že dolgo obdobje. Predvidevam tudi, da so večkrat citirane monografije kot ostale vrste publikacij.

Raziskovalci s področja bibliometrije ugotavljajo, da se v vseh vejah znanosti čedalje bolj širi število avtorjev, ki objavljajo izsledke svojega raziskovalnega dela. V diplomski nalogi bomo ovrgli ali potrdili hipotezo, da pri avtorjih analiziranih člankov obstaja raziskovalna fronta, določena osnovna dela, ki jih avtorji člankov veliko navajajo.

Ker so vse tri revije pomembne na področju literarne vede, je naslednja hipoteza, da isti avtorji objavljajo v vseh treh revijah in da se revije vzajemno citirajo. Predvidevamo, da je pogostejše citiranje Slavistične revije v reviji Jezik in slovstvo, kot obratno. Predvidevamo pa tudi, da v JiS, SR in PK vedno pogosteje objavljajo tuji avtorji.

Zgornja predvidevanja smo strnili v delovne hipoteze o literarni vedi v slovenskem strokovnem tisku:

- Na področju literarne vede v slovenskem strokovnem tisku obstaja individualizem avtorjev.
- Avtorji prispevkov večinoma prihajajo z dveh ustanov, Filozofske fakultete v Ljubljani in Znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti.
- V slovenskem strokovnem tisku s področja literarne vede pogosto objavljajo tuji avtorji.

- Na področju literarne vede največ objavljajo predstavniki moškega spola.
- Za literarno vedo sta značilni enotna metodologija in visoka kultura citiranja.
- Avtorjih glede na vrste citiranih dokumentov najpogosteje citirajo monografske publikacije.
- V delih s strani literarnovednih raziskovalcev so pogosto citirana starejša dela, kot to velja za dela raziskovalcev s področja naravoslovja.
- V slovenskem strokovnem tisku s področja literarne vede obstaja raziskovalna fronta, torej dela, ki jih avtorji člankov pogosto citirajo.

4 REZULTATI

4.1 JEZIK IN SLOVSTVO

4.1.1 Analiza podatkov o člankih

Za analizo smo obdelali članke, objavljene v JiS v rubriki Razprave in članki, ki so strokovno in teoretično utemeljeni, torej niso le informacija o dogajanju v slovenski literarni vedi, ampak imajo trdno znanstveno osnovo in prispevajo pomemben delež na področju raziskovanja literarne vede ter so običajno sklicujejo na že prej objavljeno strokovno literaturo. Tako v analizi nismo upoštevali prispevkov iz drugih rubrik in prav tako ne v rubriki Razprave in članki prispevkov, ki spadajo na področje jezikoslovja ali književne in jezikovne didaktike.

S pojmom članek smo definirali tiste prispevke, ki so opremljeni z vrstilcem UDK in povzetkom v angleškem jeziku. Upoštevali smo torej prispevke z izdelanim znanstvenim aparatom, ki dajejo smernice v razvoju literarne vede. Število literarnovednih člankov smo primerjali s številom vseh člankov v rubriki Razprave in članki.

Preglednica 1: Število analiziranih člankov po letih (JiS)

Letnik, letnica	Št. literarnovednih člankov	Št. vseh člankov v JiS
(40) 1994/95	8	14
(41) 1995/96	4	26
(42) 1996/97	4	17
(43) 1997/98	8	18
(44) 1998/99	5	18
(45) 1999/00	11	18
(46) 2000/01	9	20

(47) 2001/02	8	21
(48) 2003	10	28
(49) 2004	13	34
1994/1995–2004	80	214

Za analizo smo obdelali literarnovedne članke, objavljene v letih od 1994/1995 do 2001/2002 ter v letih 2003 in 2004. Proučili smo torej zadnjih deset letnikov revije, in sicer 80 člankov od skupno 214 člankov, ki so bili v tem obdobju objavljeni v reviji JiS.

Slika 1: Razmerje med literarnovednimi in ostalimi članki (JiS)

V obdobju zadnjih desetih let je bilo v reviji JiS v rubriki Razprave in članki objavljenih 80 literarnovednih člankov, kar je 37,4 % vseh objavljenih člankov v isti rubriki. Literarna veda tako v JiS predstavlja dobro tretjino člankov, kar je glede na koncept revije razumljivo. Kot je bilo že omenjeno, JiS objavlja prispevke s področja jezikoslovja, literarne vede ter jezikovne in književne didaktike. Največji delež (61,1 %) pa je revija imela v 45. letniku.

Najmanjši delež člankov (15,4 %) je imela literarna veda v 41. letniku. Ta letnik je bil namreč posvečen prenovi jezikovnega pouka pri slovenskem jeziku v osnovnih in srednjih šolah. Nove družbene okoliščine in nova strokovna spoznanja (jezikoslovna in didaktično metodična) zahtevajo ponovno vrednotenje vloge in ciljev slovenskega jezika kot učnega predmeta in učnega jezika v našem vzgojno-izobraževalnem sistemu (Jambrovič in sod. 1998, str. 13).

V nekaterih številkah, v 48. in 49. letniku je to številka 3/4, se literarna veda povsem umakne jezikoslovju, saj po novem konceptu revije poleti izhaja dvojna tematska številka, ki se je v zadnjih dveh letnikih posvetila jezikovni tehnologiji za slovenščino in slovenščini kot drugemu/tujemu jeziku. V 50. letniku (2005), ki izhaja med nastajanjem tega diplomskega dela, je ta dvojna tematska številka posvečena temi s področja sodobne literarne vede.

Kadar je naveden razlog za objavo članka, sta to najpogosteje (štirikrat) predloga za prispevek na kongresu ali simpoziju, kot so Slavistični, Prešernovi dnevi, prav tako štirikrat pa gre za zgoščeno različico diplomskega dela. Dve predstavitvi diplomskega dela imata navedenega tudi mentorja, ena od teh je bila nagrajena s Prešernovo nagrado. V JiS torej dobijo priložnost za objavo tudi sveže diplomirani raziskovalci s področja literarne vede. En prispevek je bil predelano poglavje magistrske naloge.

4.1.2 Analiza avtorjev

Seznam avtorjev smo uredili po številu njihovih prispevkov ter poskušali ugotoviti razmerje med številom avtorjev in številom objavljenih prispevkov. Uredili smo ga padajoče po številu prispevkov in izbrali le tiste avtorje, ki so objavili vsaj 2 prispevka. Avtorji, ki imajo enako število objavljenih člankov, so v preglednici navedeni po abecednem redu. V desetletnem obdobju je 80 prispevkov v rubriki Razprave in članki objavilo 51 različnih avtorjev.

Preglednica 2: Prispevki po avtorjih (JiS)

Avtor	Št. prispevkov
Alojzija Zupan Sosič	5
Tone Smolej	4
Mateja Pezdirc Bartol ⁵	4
Silvija Borovnik	3
Aleksander Bjelčevič ⁶	3
Marko Juvan	3
Jožica Čeh	2
Florence Gacoïn Marks	2
Dragica Haramija	2
Miran Hladnik	2
Zoltan Jan	2
Gregor Kocijan	2
Irena Novak Popov	2
Boris Paternu	2
Blaž Podlesnik	2

⁵ Eden od člankov je izšel v dveh delih v dveh različnih številkah revije.

⁶ Eden od člankov je izšel v dveh delih v dveh različnih številkah revije.

Tomaž Sajovic	2
Andreja Žižek Urbas	2

Kot je razvidno iz preglednice 2, je na področju literarne vede v JiS najpogosteje objavljala Alojzija Zupan Sosič, v zadnjih 10 letih je namreč prispevala 5 člankov. Sledi Tone Smolej s 4 članki. Dva avtorja pa sta enega od svojih prispevkov objavila v dveh delih v dveh različnih številkah. Trije avtorji so prispevali po 3 članke, v preglednici pa je prikazanih še 11 avtorjev, ki imajo v izbranih letnikih objavljena po 2 prispevka. Povprečno število vseh prispevkov, zajetih v analizo, je tako 1,5 prispevka na avtorja.

Več kot enega avtorja ima le en prispevek, in sicer sta ta prispevek napisala dva avtorja. Za literarnovedne članke v JiS je torej značilen močno izražen individualizem. Nekoliko večji odstotek se je izkazal za celotno revijo JiS, in sicer 4,4 % (Jambrovič in sod., 1998), kar kaže, da je za slovensko literarnovedno raziskovanje v reviji JiS individualizem še bolj značilen, kot za skupno slovenistično stroko v tej reviji. To dejstvo je v nasprotju z dosedanjim razvojem znanosti, ki je pokazal, da čim starejše in bolj razvito je neko strokovno področje, tem večji je delež prispevkov, ki imajo več kot enega avtorja. Kar pa ne velja za humanistične vede, kjer je izrazit individualizem.

Nadaljnja analiza je pokazala, da je več kot polovico člankov (44 člankov ali 55 % vseh člankov) objavilo 17 avtorjev (kar je 33,3 % vseh avtorjev), kar kaže na dokaj širok krog avtorjev, ki svoje prispevke objavljajo v JiS.

4.1.2.1 Objave članov uredniškega odbora

Strokovno primernost člankov presoja uredniški odbor, katerega naloga je tudi izbor člankov za objavo v reviji. Med leti 1994/1995 do 2001/2002 je bil uredniški odbor sestavljen vsaj iz treh članov, in sicer za jezikoslovje, slovstveno zgodovino in metodiko ali didaktiko jezika. Z novo shemo izhajanja se je spremenila tudi struktura uredniškega odbora, in sicer ga sestavljajo posamezniki z domačih in tujih univerz ter z Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU. V analizi smo upoštevali le tiste člane uredniškega odbora, ki delujejo na področju literarne vede, ter glavnega in odgovornega urednika.

Preglednica 3: Člani uredniškega odbora v letih od 1994/95 do 2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS)

Letnik, letnica	Uredniški odbor
(40) 1994/95	Alenka Šivic Dular, Marko Juvan, Miha Javornik, Irena Novak Popov
(41) 1995/96	Tomaž Sajovic, Marko Juvan, Miha Javornik, Irena Novak Popov

(42) 1996/97	Tomaž Sajovic , Marko Juvan, Miha Javornik, Irena Novak Popov
(43) 1997/98	Tomaž Sajovic , Miha Javornik, Irena Novak Popov
(44) 1998/99	Tomaž Sajovic , Miha Javornik, Irena Novak Popov
(45) 1999/00	Tomaž Sajovic , Miha Javornik, Irena Novak Popov
(46) 2000/01	Tomaž Sajovic , Miha Javornik, Irena Novak Popov
(47) 2001/02	Tomaž Sajovic , Miha Javornik, Irena Novak Popov
(48) 2003	Marko Stabej , Silvija Borovnik
(49) 2004	Marko Stabej , Silvija Borovnik

Iz poimenskega prikaza članov uredniškega odbora (krepko tiskani člani so glavni in odgovorni uredniki) v preglednici 3 lahko razberemo, da sta bila dva člana uredniškega odbora, in sicer Miha Javornik in Irena Novak Popov, urednika revije JiS od 40. do 47. letnika, kar je 8 let od desetih let, ki so zajeta v analizo⁷. Tomaž Sajovic je bil glavni in odgovorni urednik 7 let.

Preglednica 4: Število objav članov uredniškega odbora (JiS)

Letnik, letnica	Avtorji, člani ured. odbora	% vseh avtorjev v JiS	Število objav	% vseh objav v JiS
(40) 1994/95	2	3,9	2	2,5
(41) 1995/96	1	2,0	1	1,3
(42) 1996/97	2	3,9	2	2,5
(43) 1997/98	0	0	0	0
(44) 1998/99	0	0	0	0
(45) 1999/00	1	2,0	1	1,3
(46) 2000/01	0	0	0	0
(47) 2001/02	0	0	0	0
(48) 2003	1	2,0	1	1,3
(49) 2004	1	2,0	2	2,5
1994/1995–2004	8	15,8	9	11,4

V analizi nas je zanimalo, kako pogosto se uredniki pojavljajo kot avtorji člankov in kakšno je razmerje med številom njihovih objav in številom objav ostalih avtorjev. Iz preglednice 4 je razvidno, da člani uredniškega odbora niso objavljali v vseh letnikih revije. Tako ni niti enega prispevka s strani literarnovednih urednikov v 43., 44., 46. in 47. letniku. V 40. in 45. letniku sta dva prispevka iz uredniškega odbora, v ostalih letnikih pa po en prispevek.

Od 51 različnih literarnovednih avtorjev, ki so v obdobju zadnjih desetih let objavljali v JiS, je 5 avtorjev ali 9,8 % vseh avtorjev članov uredniškega odbora za literarno vedo, 46 pa avtorjev pa je zunanjih sodelavcev. Člani uredniškega odbora so objavili skupaj 9 člankov, kar je 11,25 % vseh objav, zajetih v našo podatkovno zbirko.

⁷ Miha Javornik je sicer član uredniškega odbora že od leta 1991/92, Irena Novak Popov pa od leta 1994/95.

Preglednica 5: Število objav avtorjev, članov uredniškega odbora (JiS)

Letnik, letnica	Avtor	Št. objav
(40) 1994/95	Marko Juvan, Miha Javornik	2
(41) 1995/96	Marko Juvan	1
(42) 1996/97	Tomaž Sajovic , Irena Novak	2
(43) 1997/98	–	0
(44) 1998/99	–	0
(45) 1999/00	Irena Novak Popov	1
(46) 2000/01	–	0
(47) 2001/02	–	0
(48) 2003	Silvija Borovnik	1
(49) 2004	Silvija Borovnik	2
1994/1995–2004		8

V preglednici 5 je navedeno število objav članov uredniškega odbora za literarno vedo. Največ, trikrat, je kot članica uredniškega odbora objavljala Silvija Borovnik, kar je zanimivo ob dejstvu, da je članica uredniškega odbora le zadnji dve leti. Kot glavni in odgovorni urednik je en članek objavil le Tomaž Sajovic, in sicer v 42. letniku. Irena Novak Popov je kot članica uredniškega odbora v zadnjih desetih letih objavila 2 članka, Miha Javornik pa enega.

Nekoliko preseneča dejstvo, da so kar štirje letniki revije JiS ostali brez objav članov uredniškega odbora. Prav tako je zanimivo, da je kot glavni in odgovorni urednik objavljala le Tomaž Sajovic, vendar je to razumljivo, saj je bil v zadnjih desetih letih edini glavni in odgovorni urednik, ki deluje na področju literarne vede, ostala dva namreč spadata na področje jezikoslovja.

4.1.2.2 Avtorji po ustanovah

Odločili smo se, da prikazemo podatke, iz katerih ustanov prihajajo avtorji, ki svoje prispevke objavljajo v JiS. Navajamo tiste ustanove, ki so zastopane vsaj z dvema avtorjema.

Preglednica 6: Avtorji po ustanovah v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS)

Ustanova	Št. avtorjev
Filozofska fakulteta, Lj	17
Pedagoška fakulteta, Mb	8
Znanstvenoraziskovalni center SAZU	2
Pedagoška fakulteta, Lj	2
Univerza na Dunaju, Inštitut za slavistiko	2
Drugo	20

Ugotavljamo, da prihajajo avtorji, ki v reviji največ objavljajo, iz znanih izobraževalnih ustanov. Avtorji, ki imajo vsaj dve objavi v posameznem letniku, prihajajo iz petih različnih ustanov.

Podrobnejša analiza je pokazala še naslednje:

- v 45. letniku so članke objavili avtorji iz osmih različnih ustanov,
- v 44. letniku in letnikih od 46–49 so članke objavili avtorji iz petih različnih ustanov,
- v 40. in 41. letniku so članke objavili avtorji iz štirih različnih ustanov,
- v 42. in 43. letniku so članke objavili avtorji iz treh različnih ustanov.

Zanimivo je tudi dejstvo, da je večina člankov avtorjev iz Pedagoške fakultete v Mariboru objavljenih v zadnjih treh obdelanih letnikih (47–49), v tem času so namreč objavili kar 13 (86,7 %) od vseh 15 člankov avtorjev iz te ustanove. Torej se mariborski literarnovedni raziskovalci vedno pogosteje uveljavljajo v JiS. K temu najbrž prispeva tudi dejstvo, da v zadnjih dveh letih najbolj pišoča članica uredniškega odbora prihaja z mariborske Pedagoške fakultete.

V JiS so v zadnjih desetih letih objavljali tudi avtorji iz tujine, in sicer dva avtorja iz Inštituta za slavistiko Univerze na Dunaju, avtor s Filozofske fakultete v Zagrebu, avtorica iz Beograda in avtor iz Moskve. Skupaj je torej 5 tujih avtorjev, kar je 9,8 % vseh avtorjev, ki so objavljali v JiS v zadnjih desetih letih. Objavljal je tudi avtor, ki hkrati zastopa domačo in tujo ustanovo, in sicer Filozofsko fakulteto v Trstu ter Tehniški šolski center Nova Gorica.

Slika 2: Avtorji po ustanovah⁸ v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS)

Slika 2 prikazuje, da so velik del znanstvenih člankov, in sicer 33 % vseh analiziranih člankov, prispevali avtorji s Filozofske fakultete v Ljubljani, ki ima izjemen pomen za razvoj stroke. Razmeroma velik delež objav (16 %) je prispevala Pedagoška fakulteta v Mariboru, ki se, kot smo že omenili, v JiS uveljavlja predvsem v zadnjih letih.

V osmih primerih ni navedena ustanova, iz katere prihaja avtor, ampak le kraj, in sicer je največkrat (enajstkrat) navedena Ljubljana. Veliko je tudi avtorjev, ki so zaposleni v srednjih šolah, vendar te šole zastopa le po en avtor.

4.1.2.3 Avtorji po spolu

Zanimalo nas je razmerje med avtorji in avtoricami prispevkov v reviji JiS, kar bi pokazalo določeno značilnost literarnovedne stroke v tej reviji.

Slika 3: Razmerje med avtorji in avtoricami (JiS)

⁸ FF = Filozofska fakulteta v Ljubljani; PeF, Mb = Pedagoška fakulteta v Mariboru; PeF, Lj = Pedagoška fakulteta v Ljubljani; ZRC SAZU = Znanstvenoraziskovalni center Slovenske akademije znanosti in umetnosti; Univ. Dunaj, Inšt. za slav. = Univerza na Dunaju, Inštitut za slavistiko.

Od 51 avtorjev, ki so objavljali v zadnjih desetih letih v JiS, je 27 avtorjev in 24 avtoric, kar kaže na majhno prevlado moškega spola (53 %), vendar nas je zanimalo, katera skupina je v posameznem letniku prispevala več objav.

Preglednica 7: Avtorji po spolu v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS)

Letnik, letnica	Št. avtoric	Št. avtorjev
(40) 1994/95	1	7
(41) 1995/96	1	3
(42) 1996/97	1	3
(43) 1997/98	4	4
(44) 1998/99	1	4
(45) 1999/00	8	3
(46) 2000/01	2	7
(47) 2001/02	6	2
(48) 2003	5	5
(49) 2004	12	2
1994/1995–2004	41	40

Iz preglednice 7 je razvidno, da so skupno avtorice prispevale več objav, in sicer 51,3 % vseh literarnovednih objav v JiS v zadnjih desetih letih. Prispevki avtoric so prevladovali v 45., 47. in predvsem v 49. letniku, v katerem so prispevale kar 85,7 % vseh prispevkov. Mogoče to nakazuje nadaljnje značilnosti razvoja objavljanja v JiS, saj je bila v zadnjih petih letih objavljena večina člankov, ki so jih v analiziranem obdobju prispevale avtorice.

4.1.3 Analiza naslovov

Zanimala nas je tudi tematska razvejanost objavljenih prispevkov, zato smo analizirali naslove člankov. Vse naslove smo razstavili na posamezne besede in jih zapisali v osnovni slovnični obliki ter jih razvrstili po padajočem vrstnem redu glede na pogostost njihovega pojavljanja. Pri tem nismo upoštevali predlogov in veznikov.

Preglednica 8 tako prikazuje seznam besed, urejenih po pogostosti pojavljanja v naslovih člankov. Zavedamo se, da naslov članka vedno ne povzema bistva vsebine članka, prav gotovo pa so eden od ključnih kazalcev vsebine, glede na to, da članki v JiS niso opremljeni z deskriptorji.

Preglednica 8: Najpogostejše besede iz naslovov člankov v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS)

Beseda iz naslova	Frekvenca
--------------------------	------------------

Slovenski	14
Proza	7
Roman	6
Književnost	5
Poezija	5
Cankar	4
Prešeren	4
pripovedni	4

Iz preglednice 8 lahko razberemo, da so se avtorji prispevkov v JiS v zadnjih desetih letih najpogosteje ukvarjali s slovensko književnostjo, natančneje prozo. Od literarnih vrst⁹ je v JiS očitno najbolj zanimiv roman. Ker smo v analizo vključili tudi osebna imena, se je izkazalo, da so kar štirje članki imeli v naslovu Cankarja ali Prešerna, kar kaže, da sta oba še vedno zanimiva za raziskave.

4.1.4 Analiza citiranja

Analiza citiranja se je v zadnjem desetletju uveljavila kot najbolj pogosto uporabljena bibliometrijska metoda za ocenjevanje različnih vidikov kvalitete raziskovalnega dela ter postala pomembno orodje pri obravnavi raziskovalnih projektov in osebnega napredovanja (Južnič, 2000). Citati pomenijo priznanje za raziskovalce in raziskovalne skupine, ki so raziskovali na istem področju kot delo, katerega rezultate objavlja. Študije o citatih in citiranosti se danes vse pogosteje uporabljajo za merjenje znanosti in znanstvene produkcije. Njihova prednost je še posebej očitna pri ugotavljanju kumulativnosti v posameznih znanstvenih disciplinah in med njimi.

Ta metoda se je doslej najpogosteje uporabljala za analiziranje naslednjih karakteristik raziskovalne in znanstvene dejavnosti:

- distribucija števila referenc na posamezni članek kot eden od pokazateljev znanstvenosti serijske publikacije in tako tudi stroke,
- povezanost starosti referenc s stopnjo razvoja neke znanstvene discipline,
- razlike med posameznimi strokami v zvezi s citiranjem različnih virov informacij.

Analiza citatov je osredotočena na:

- število referenc na posamezni članek,

⁹ Med literarnimi vrstami in zvrstmi ločujem po Kmeclu (1996).

- informacijski vir,
- starost citirane literature,
- največkrat citirane serijske publikacije,
- jezik citatov,
- citate iz revije same,
- samocitiranje.

V JiS se navodila za citiranje pojavijo šele v 44. letniku, in sicer naj se literatura navaja na kratek način v oklepaju v tekočem besedilu in v opombah, v daljši obliki pa v seznamu literature na koncu prispevka. Za oba načina citiranja je podan primer, vendar le za monografske publikacije. V 48. letniku se pojavijo natančnejša navodila, in sicer da opombe niso namenjene citiranju. Literatura naj se navaja samo v oklepaju tekočega besedila, v seznamu literature pa navedek razvežemo. Primeri so navedeni za vse tipe publikacij. Ta navodila smo primerjali z navodili v reviji Knjižnica, reviji za področje bibliotekarstva in informacijske znanosti. Tu so navodila precej natančnejša in upoštevajo harvardski sistem, to je sistem Ameriškega psihološkega združenja – APA. Pomembna razlika je v seznamu citiranih virov, kamor sodijo le tisti viri, na katere se avtor sklicuje v samem besedilu. V JiS gre pa so na koncu članka sezname literature, kjer najdemo citirane vire in tudi literaturo, ki obravnava vsebino s področja članka. Tako citati oziroma navedbe virov niso razvidni.

Preglednica 9: Način citiranja (JiS)

Letnik, letnica	V besedilu	V opombah
(40) 1994/95	6	2
(41) 1995/96	3	1
(42) 1996/97	2	2
(43) 1997/98	4	4
(44) 1998/99	3	2
(45) 1999/00	5	4
(46) 2000/01	3	4
(47) 2001/02	3	5
(48) 2003	9	0
(49) 2004	12	0
1994/1995–2004	50	24

V preglednici 9 sta prikazana načina citiranja v JiS. Največ avtorjev se je odločilo za citiranje z oklepaji v besedilu, kar je tudi posledica novih navodil za citiranje v zadnjih dveh letnikih, saj avtorji ne smejo več citirati v opombah pod črto. Pred tem so avtorji namreč citirali tudi tako, da so krajši citat navedli v tekoči opombi pod črto in ga potem razvezali v

seznamu na koncu besedila ali pa so citat v popolni obliki napisali pod črto in ga potem niti niso ponavljali v seznamu. Nekateri pa so celo navajali popoln citat v opombi in ga potem ponovili še v seznamu na koncu besedila. V treh primerih avtor v besedilu sploh ni citiral, le na koncu besedila je navedel uporabljeno literaturo. V treh primerih pa ni bilo ne sprotnega citiranja ne seznama literature. Najbolj pa preseneča dejstvo, da med avtorji, ki ne citirajo, najdemo znana imena z literarnovednega področja, na katerem že dolgo delujejo. Hkrati pa je presenetljivo tudi, da je to pojav v zadnjih petih letnikih in ne, kot bi morda pričakovali, značilnost za starejše letnike.

Kot smo že omenili, so s prenovo sheme JiS v letu 2003 na voljo tudi natančnejša navodila za citiranje, ki se jih avtorji sicer držijo, kot je razvidno iz načina citiranja v 48. in 49. letniku, vendar so ta navodila še nekoliko pomanjkljiva, saj prav v teh dveh letnikih najdemo dva članka brez citatov. Avtorji bi morali ločevati med citiranimi viri in seznamom literature, ki obravnava isto področje. Naj bo to nasvet za dopolnitev navodil.

4.1.4.1 Število citatov v posameznih člankih

D. J. de Solla Price zagovarja tezo, da kot „znanstvene“ prispevke lahko definiramo tiste prispevke, ki imajo 20–22 referenc („norm of scholarliness“). Članki z več kot 22 referencami pomenijo dodatno pomoč pri izboru literature. Na drugi strani pa so „neznanstveni članki“ („unscholarly papers“), ki niso „opremljeni“ z referencami (original po Južnič, 1998). Od tega je sicer minilo že več kot desetletje in številke mogoče niso niti več tako pomembne, vendar pa je princip ostal v znanosti še vedno nespremenjen.

Število citatov oz. pogostost citiranja sicer ne kaže na absolutno kvaliteto in vrednost neke objave, temveč je pri tem za tistega, ki citira, pomembna predvsem opaženost, vidnost in notranje vrednost vsebine določenega raziskovalnega dela. Znanstvena skupnost namreč pričakuje, da bo tisti, ki raziskuje problem predlaga teorijo ali pojasnjuje idejo, pred tem preučil literaturo tega področja in ustrezno omenil ter dal priznanje svojim virom. Citat oz. referenca pri vseh vedah znanosti pomeni, da je bilo delo nekega raziskovalca opaženo s strani kolegov, drugih znanstvenikov. Bolj, ko znanstvenik, raziskovalec objavlja in deli svoje raziskovalne izsledke med znanstveno javnost, večjo korist ima od tega. Samo takrat, ko svoje ugotovitve deli z drugimi, so te dejansko njegova last. ta navidezna paradoksalna lastnost znanosti izhaja iz razumevanja znanosti kot kumulativne dejavnosti. Takšno razumevanje znanstvenega raziskovanja je postalo uveljavljeno izhodišče analize citiranja.

V reviji Jezik in slovstvo je s citati opremljenih 74 člankov, skupaj je bilo 889 citatov, torej povprečno 12 citatov na članek. V analizi smo upoštevali citate, na katere se avtor sklicuje v besedilu, bodisi v oklepaju bodisi v opombi pod črto, in jih potem v daljši obliki zbere v seznamu na koncu besedila. Na seznamu niso upoštevali literature, ki v besedilu ni bila omenjena.

Preglednica 10: Število citatov v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS)

Letnik, letnica	Št. citatov	Št. prispevkov s citati	Št. citatov na prispevek
(40) 1994/95	97	8	12,1
(41) 1995/96	32	4	8
(42) 1996/97	49	4	12,3
(43) 1997/98	81	7	11,6
(44) 1998/99	38	5	7,6
(45) 1999/00	98	9	10,9
(46) 2000/01	98	8	12,3
(47) 2001/02	118	8	14,8
(48) 2003	152	9	16,9
(49) 2004	130	12	10,8
1994/1995–2004	889	74	12,0

4.1.4.2 Analiza citiranosti različnih virov

Na osnovi teze, da je citiranost določene vrste dokumentov pomemben indikator stopnje razvitosti določene stroke, smo določili za naslednje kategorije:

- monografije, ki smo jih ločevali glede na to, ali gre za znanstveno ali literarno monografijo,
- periodika, s čimer smo zajeli tako časnike kot strokovne časopise oziroma revije,
- siva literatura, kamor spadajo doktorske disertacije, magistrska in diplomska dela, interni dokumenti ustanov ter referati in seminarske naloge.

Knjige so uporabne na področju naravoslovja le kot priročniki ali učbeniki, resnična objava raziskovalnih rezultatov je v znanstvenih revijah. Kongresi in posveti imajo neko vmesno funkcijo, običajno so priprava ali pa povzetek takšne objave. V humanistiki je seveda drugače. Knjige so pomemben vir objave raziskovalnih rezultatov (Južnič, 2000). To je razvidno tudi iz podatkov spodaj.

Preglednica 11: Vrsta citiranih dokumentov (JiS)

Letnik, letnica	Monografije	Periodika	Siva lit.	Skupaj
-----------------	-------------	-----------	-----------	--------

(40) 1994/95	65	29	3	97
(41) 1995/96	18	14	0	32
(42) 1996/97	37	10	2	49
(43) 1997/98	48	24	5	77
(44) 1998/99	15	19	4	38
(45) 1999/00	58	37	3	98
(46) 2000/01	69	29	0	98
(47) 2001/02	76	35	3	118
(48) 2003	121	30	1	152
(49) 2004	77	51	2	130
1994/1995–2004	584	278	27	889

Iz preglednice 11 je razvidno, da avtorji na literarnovednem področji v reviji JiS najpogosteje citirajo monografije. Natančnejša analiza je pokazala, da so navedbe monografij praviloma starejše od tistih iz periodike. To dokazuje dejstvo, da monografije objavljajo veliko bolj preverjene rezultate raziskovanja in je za njihovo objavo potrebno več časa kot za objavo članka v reviji. Monografije predstavljajo 65,7 % vseh citiranih dokumentov. Najmanj so jih avtorji citirali v 44. letniku (39,5 %), največ pa v 48. letniku, v katerem so monografije predstavljale kar 79,6 % vseh citiranih dokumentov.

Odmevnost družboslovnih del merimo na podoben način kot naravoslovnih del, vendar imajo monografije na področju družboslovja veliko večji odziv in odmevnost ter so večkrat citirane, kot to velja za naravoslovje. Tiste monografije, ki prinašajo metodološke tekste ali originalne objave, so zelo pogosto citirane v člankih v periodiki. To velja tudi za JiS, saj je odstotek citatov iz periodike 31,3 % od vseh citiranih del. V povprečju so avtorji največkrat citirali periodične publikacije v 44. letniku, saj je takrat delež kar 50 % vseh citiranih del. V zadnjem letniku je ta delež 39,2 %, torej nad povprečjem. To je pozitivno, saj članki iz periodike praviloma prinašajo najnovejše strokovne in raziskovalne rezultate nekega strokovnega področja.

Siva literatura predstavlja 3 % vseh citiranih del v člankih, kar kaže na premajhno izkoriščenost te vrste publikacij. V dveh letnikih pa siva literatura sploh ni citirana. Največji delež citiranja sive literature je bil v 44. letniku, v katerem je bil delež sive literature kar 10 % vseh citiranih publikacij.

Pomemben je tudi podatek, kolikokrat so avtorji, ki so objavili svoje članke v reviji JiS, citirali samo revijo. V zadnjih desetih letnikih revije JiS smo našli 17 citatov revije same, kar je 1,2 % vseh citatov. Ta delež je presenetljivo majhen, vendar na področju literarne vede v Sloveniji izhaja še nekaj drugih revij, ki so pogosto citirane v JiS, in sicer Slavistična revija, Primerjalna književnost, Literatura, Sodobnost. Velikokrat pa so citirani tudi zborniki s

slovenističnega področja, kot sta Obdobja in zbornik predavanj s Seminarja slovenskega jezika, literature in kulture.

4.1.5.3 Starost citiranih publikacij

Analizo starosti citiranih virov uporabljamo predvsem za ugotavljanje stopnje razvoja neke znanstvene discipline. Starost citatov je tako odvisna od posamezne discipline in znano je, da je na humanističnem področju več citatov s starejšo letnico kot na področju naravoslovja. J de Solla Price ločuje med trdimi in mehкими znanostmi (Južnič, 1998). Za ločevanje je uporabil starost citiranih del, in sicer na osnovi odstotka citirane literature, ki ni starejša od pet let. Za trdo znanost (hard science) je značilno, da je 42 % citatov starih od 0–5 let, srednja znanost (medium science) ima 33–42 % citatov te starosti, mehka (soft) pa 21–32 %. Kar ima manj kot 21 % citirane literature, mlajše od pet let, po mnenju Pricea ne moremo obravnavati kot znanstveno raziskovanje. Priceov indeks torej pove o tem, kako hitro se razvija določena stroka in kako različna je stopnja zastaranosti literature na različnih znanstvenih področjih.

Preglednica 12: Starost citiranih publikacij (JiS)

Starost citatov	Število	Odstotek
1–5 let	273	30,7
6–10 let	125	14,1
Nad 10 let	491	55,2
Skupaj	889	100

Iz preglednice 12 je razvidno, da je bilo največ literarnovednih prispevkov v rubriki Razprave in članki opremljenih s citati, starimi nad deset let, in sicer 55,2 % vseh citatov. Najmanj je bilo citatov, starih od šest do deset let, njihov delež je 14,1 %. Citatov, starih od enega do pet let, je bilo 273, kar predstavlja 30,7 % vseh citatov, s katerimi so bili opremljeni članki. To literarno vedo v JiS po Priceovem indeksu uvršča med mehke znanosti.

Južnič (2000) pri motivih za ne-citiranje navede starost objave, saj raziskovalci praviloma ne citirajo starejših publikacij, kar pa ne velja za področje humanističnih ved. Torej avtorji s področja humanističnih ved navajajo starejša besedila, to pa je razvidno tudi z analizo starosti citiranih del v JiS.

4.1.5.4 Jezik citiranih publikacij

Jezik, v katerem so objavljeni rezultati raziskovalnega dela, je eden od osnovnih dejavnikov, ki pogojuje število citatov. Največji delež citatov v člankih, objavljenih v reviji JiS, je v slovenskem jeziku. To kaže na zadovoljivo količino temeljnih priročnikov, revij, učbenikov in strokovnih razprav na domačem literarnovednem področju. Od citatov v tujih jezikih je najpogostejša angleščina, njena pogostost pa še narašča. To je povsem razumljivo, saj je angleščina postala jezik znanosti. Prav tako narašča citiranje del v nemškem jeziku. Od slovanskih jezikov so avtorji v JiS pogosto citirali dela v hrvaškem jeziku, vendar je v zadnjih letnikih vedno manj citatov del v tem jeziku. Pogosti so tudi citati ruskih in čeških publikacij, nekoliko manj je citatov del v poljščini. Od romanskih jezikov se v citiranih delih dokaj pogosto pojavlja francoščina, avtorji pa citirajo tudi dela v italijanščini.

Delež citatov del, ki so objavljena v tujem jeziku, je 36,1 % in je prikazan na spodnji sliki 4.

Slika 4: Razmerje med citiranjem tujih in domačih del (JiS)

4.1.5.5 Citiranost avtorjev

V preglednici 13 so prikazani avtorji, ki so največkrat citirani, in sicer vsaj šestkrat v analiziranem obdobju. Največkrat citiran avtor je Janko Kos z 21 citati, kar je 2,4 % vseh citatov. Janko Kos se je že v bibliometrijski analizi JiS, in sicer letnikov 33–42, izkazal kot najpogosteje citirani avtor z literarnovednega področja (Jambrovič in sod., 1998). Kot kaže je še vedno izredno pomemben avtor na tem področju.

Preglednica 13: Citiranost avtorjev v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS)

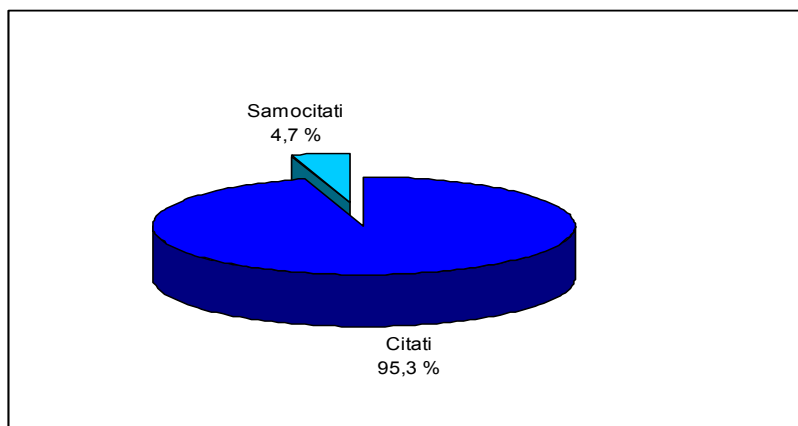
Citirani avtor	Frekvenca
Janko Kos	21
Boris Paternu	21 (od tega 1 samocitat)
Miran Hladnik	15 (od tega 2 samocitata)

Matjaž Kmecl	13
Breda Pogorelec	9
Meta Grosman	8
Jože Pogačnik	8
Franc Zadavec	8
Marko Juvan	8 (od tega 4 samocitati)
Tomo Virk	6

Samocitiranje je pogosto obravnavano kot stranpot ali motnja za pravo analizo citiranja. Samocitator, ko avtorji navajajo svoje lastno delo, niti ni tako malo, vzrokov za ta pojav pa znanstveniki še niso odkrili. Izjemno število samocitiranih del bi lahko opravičili s poglobljenostjo teme, ki je v določenem prispevku obravnavana (Južnič, 2000).

Samocitiranja ne štejejo kot odsev odmevnosti ali kvalitete raziskovalnega dela oz. njegove objave. Pri samocitiranju ne gre za intelektualni dolg ali za odmevnost citiranega dela. Resne analize takšno citiranje sploh izpuščajo. V Indeksih citiranja pa samocitiranje nastopa enakovredno drugemu citiranju.

V JiS smo v analiziranih letnikih odkrili 42 samocitator, kar predstavlja 4,7 % vseh citator in je razvidno s slike 4 spodaj.

Slika 5: Delež samocitator (JiS)

V preglednici 14 pa je prikazanih 14 avtorjev, ki so citirali svoja dela v reviji JiS v zadnjih desetih letih.

Preglednica 14: Samocitiranje v letih 1994/95–2001/02 ter 2003 in 2004 (JiS)

Avtor	Št. samocitator
Tomaž Sajovic	11
Alojzija Zupan Sosič	5
Zoltan Jan	4

Marko Juvan	4
Pavao Tekavčić	4
Viktor Sonjkin	3
Katja Sturm Schnabl	3
Miran Hladnik	2
Aleksander Bjelčević	1
Marijan Dović	1
Aleš Gabrič	1
Marko Stabej	1
Boris Paternu	1
Jutka Rudaš	1

Najpogosteje je svoje delo citiral Tomaž Sajovic, in sicer enajstkrat, in to v le dveh člankih, kar pomeni 5,5 samocitata na njegov članek in hkrati dobro četrtno vseh samocitativ. Marko Juvan je na devetem mestu najbolj citiranih avtorjev in hkrati na četrtem mestu med avtorji, ki citirajo svoja dela, saj je v enem od člankov citiral 4 svoja dela. Dva avtorja sta svoje delo citirala po trikrat, eden od avtorjev dvakrat, našli pa smo tudi šest avtorjev, ki so svoje delo citirali enkrat v analiziranem obdobju.

Ob zgornjih podatkih je potrebno poudariti izredno majhno število samocitativ.

4.1.5.6 Analiza naslovov citiranih del

Preglednica 15: Najpogosteje citirana dela (JiS)

Naslov	Citiranost
Franc Zdravec, Zgodovina slovenskega slovstva V. Maribor: Obzorja, 1970	5
Janko Kos, Primerjalna zgodovina slovenske literature. Ljubljana: Partizanska knjiga, 1987	4
Matjaž Kmecl, Mala literarna teorija. Ljubljana: Borec, 1976	3
Janko Kos, Pregled slovenskega slovstva. Ljubljana: DZS, 1975	3
Janko Kos, Očrt literarne teorije. Ljubljana: DZS, 1983	3

Kot smo že navedli je Janko Kos najpogosteje citirani avtor, kar pa se je pokazalo tudi pri analizi najpogosteje citiranih del, saj so se na ta seznam uvrstila kar tri njegova dela. Sicer pa je bilo najpogosteje, in sicer petkrat, citirano delo Franca Zdravca z leta 1970, kar kaže na to, da je eno temeljnih del na področju literarne vede in avtorji še vedno posegajo po njem.

Med najpogosteje citirane avtorje se je s trinajstimi citati uvrstil tudi Matjaž Kmecl, eno njegovih del pa je bilo citirano trikrat.

4.2 SLAVISTIČNA REVIJA

4.2.1 Analiza podatkov o člankih

Za analizo smo obdelali članke, objavljene v SR v rubriki Razprave, v tej rubriki pa smo upoštevali le literarnovedne članke, ki so strokovno in teoretično utemeljeni. V analizi nismo upoštevali prispevkov iz drugih rubrik (ocene, zapiski, poročila, gradivo) in prav tako ne v rubriki Razprave prispevkov, ki spadajo na področje jezikoslovja.

Preglednica 16: Število analiziranih člankov po letih (SR)

Letnik, letnica	Št. literarnovednih člankov	Št. vseh člankov v SR
43 (1995)	13	22
44 (1996)	11	25
45 (1997)	3	5
46 (1998)	5	12
47 (1999)	11	22
48 (2000)	13	20
49 (2001)	8	19
50 (2002)	17	26
51 (2003)	10	23
52 (2004)	12	21
1995–2004	103	195

Za analizo smo torej obdelali literarnovedne članke, objavljene v letih od 1995 do 2004. Proučili smo torej zadnjih deset letnikov revije, in sicer 103 članke od skupno 195, ki so v analiziranem obdobju izšli v reviji SR.

Slika 6: Razmerje med literarnovednimi in ostalimi članki (SR)

V obdobju zadnjih desetih let so bili v reviji SR v rubriki Razprave objavljeni 103 literarnovedni članki, kar je 55,7 % vseh objavljenih člankov v isti rubriki. Literarna veda tako v SR predstavlja več kot polovico vseh člankov. Največji delež (65 %) pa je imela v 48. in 50. letniku.

Najmanjši delež člankov (42 %) je imela literarna veda v 46. letniku. Majhen delež (43,5 %) literarnovednih člankov je bil tudi v 51. letniku, v tem letniku je bila namreč ena od številčk posvečena novemu Slovenskemu pravopisu 2000, saj je na temo Kaj je novega v slovenskem jeziku potekala okrogla miza in v SR so bili objavljeni prispevki s tega posvetovanja.

Kadar je naveden razlog za objavo članka, je to najpogosteje (petkrat) predloga za prispevek na kongresu ali simpoziju, kot so Slavistični, Prešernovi dnevi. Dva prispevka sta zgoščeni različici diplomske oz. magistrske naloge, v obeh primerih je naveden tudi mentor. V enem primeru je šlo za prirejeno različico poglavja monografije.

4.2.2 Analiza avtorjev

Seznam avtorjev smo uredili po številu njihovih prispevkov ter poskušali ugotoviti razmerje med številom avtorjev in številom objavljenih prispevkov. Uredili smo ga padajoče po številu prispevkov in izbrali le tiste avtorje, ki so objavili vsaj 2 prispevka. Avtorji, ki imajo enako število objavljenih člankov, so v preglednici navedeni po abecednem redu. V desetletnem obdobju je 103 prispevke v rubriki Razprave objavilo 69 različnih avtorjev.

Preglednica 17: Prispevki po avtorjih (SR)

Avtor	Št. prispevkov
Miran Štuhec	5
Franc Zadavec	5
Miran Hladnik ¹⁰	5
Aleksander Bjelčevič	4
Tone Smolej	4
Miha Javornik	3
Igor Saksida	3
Alojzija Zupan Sosič	3
Sivija Borovnik	2
Marjan Dovič	2
Matevž Kos	2
Tom Priestly	2
Aleksander Skaza	2
Vid Snoj	2
Boštjan Marko Turk	2

Kot je razvidno iz preglednice 17, sta na področju literarne vede v SR v zadnjih desetih letih najpogosteje objavljala Miran Štuhec in Franc Zadavec, prispevala sta namreč po 5 člankov. Miran Hladnik je prispeval 4 objave. Dva avtorja sta objavila po 4 prispevke. Trije avtorji so prispevali po 3 članke, v preglednici pa je prikazanih še 7 avtorjev, ki imajo v izbranih letnikih objavljena po 2 prispevka. Povprečno število vseh prispevkov, zajetih v analizo, je tako 1,5 prispevka na avtorja.

Presenetilo je dejstvo, da niti eden prispevek nima več kot enega avtorja. To dejstvo je v nasprotju z dosedanjim razvojem znanosti, ki je pokazal, da čim starejše in bolj razvito je neko strokovno področje, tem večji je delež prispevkov, ki imajo več kot enega avtorja.

Nadaljnja analiza je pokazala, da je več kot polovico člankov (46 člankov ali 44,7 % vseh člankov) objavilo 15 avtorjev (kar je 21,7 % vseh avtorjev), kar kaže na dokaj širok krog avtorjev, ki objavljajo svoje prispevke v SR.

4.2.2.1 Objave članov uredniškega odbora

Strokovno primernost člankov presoja uredniški odbor, katerega naloga je tudi izbor člankov za objavo v reviji. Uredniški odbor SR sestavljajo odgovorni urednik¹¹, glavni urednik za literarne vede in glavni urednik za jezikoslovje ter ostali člani. V analizi smo

¹⁰ Eden od prispevkov je objavljen v dveh delih v dveh različnih številkah revije.

¹¹ V preglednici v krepkem tisku.

upoštevali le tiste odgovornega urednika, glavnega urednika za literarne vede¹² in tiste člane, ki delujejo na področju literarne vede. Odgovornega urednika smo upoštevali le v tistih letnikih, v katerih je bil ta s področja literarne vede.

Preglednica 18: Člani uredniškega odbora v letih 1995–2004 (SR)

Let., letnica	Uredniški odbor
(43) 1995	Franc Zadavec , Boris Paternu , Miran Hladnik, Janko Kos
(44) 1996	Franc Zadavec , Boris Paternu , Miran Hladnik, Janko Kos, Aleksander Skaza
(45) 1997	<u>Aleksander Skaza</u> , Miran Hladnik, Marko Juvan
(46) 1998	<u>Aleksander Skaza</u> , Miran Hladnik, Marko Juvan
(47) 1999	<u>Aleksander Skaza</u> , Miran Hladnik, Marko Juvan
(48) 2000	<u>Aleksander Skaza</u> , Miran Hladnik, Marko Juvan
(49) 2001	<u>Aleksander Skaza</u> , Miran Hladnik, Marko Juvan
(50) 2002	<u>Aleksander Skaza</u> , Miran Hladnik, Marko Juvan
(51) 2003	<u>Aleksander Skaza</u> , Miran Hladnik, Marko Juvan
(52) 2004	<u>Aleksander Skaza</u> , Miran Hladnik, Marko Juvan

Iz poimenskega prikaza članov uredniškega odbora v preglednici 18 lahko razberemo, da sestava uredniškega odbora v zadnjih 8 letih ni spreminjala. V tem obdobju je bil odgovorni urednik s področja jezikoslovja, zato v preglednici ni prikazan.

Preglednica 19: Število objav članov uredniškega odbora (SR)

Letnik, letnica	Avtorji, člani ured. odbora	% vseh avtorjev v SR	Število objav	% vseh objav v SR
(43) 1995	3	4,3	7	6,8
(44) 1996	3	4,3	3	2,9
(45) 1997	0	0	0	0
(46) 1998	0	0	0	0
(47) 1999	1	1,4	1	1,0
(48) 2000	0	0	0	0
(49) 2001	1	1,4	1	1,0
(50) 2002	0	0	0	0
(51) 2003	1	1,4	1	1,0
(52) 2004	1	1,4	1	1,0
1995–2004	10	1,4	14	13,6

V raziskavi nas je zanimalo, kako pogosto se uredniki pojavljajo kot avtorji člankov in kakšno je razmerje med številom njihovih objav in številom objav ostalih avtorjev. Iz preglednice 19 je razvidno, da člani uredniškega odbora niso objavljali v vseh letnikih revije.

¹² V preglednici podčrtan.

Tako ni niti enega prispevka s strani literarnovednih urednikov v 45., 56. 48. in 50. letniku. V 43. letniku je uredniški odbor prispeval kar 7 prispevkov, od tega 3 odgovorni urednik. V 44. letniku so odgovorni urednik, glavni urednik in eden od članov uredniškega odbora prispevali vsak po en članek. Kot kaže pa trend objav s strani uredniškega odbora upada.

Od 69 različnih literarnovednih avtorjev, ki so v obdobju zadnjih desetih let objavljali v SR, je 6 avtorjev ali 8,7 % vseh avtorjev članov uredniškega odbora, ki deluje na področju literarne vede, 63 pa avtorjev pa je zunanjih sodelavcev. Člani uredniškega odbora so objavili skupaj 14 člankov, kar je 13,6 % vseh objav, zajetih v našo podatkovno zbirko.

Preglednica 20: Število objav avtorjev, članov uredniškega odbora (SR)

Letnik, letnica	Avtor	Št. objav
(43) 1995	Franc Zadaravec, Miran Hladnik, Janko Kos	4
(44) 1996	Franc Zadavec, Boris Paternu, Miran Hladnik	3
(45) 1997	–	
(46) 1998	–	
(47) 1999	Marko Juvan	1
(48) 2000	–	
(49) 2001	Miran Hladnik	1
(50) 2002	–	
(51) 2003	Aleksander Skaza	1
(52) 2004	Aleksander Skaza	1
1995–2004		14

V preglednici 20 je navedeno število objav članov uredniškega odbora za literarno vedo. Največ, štirikrat, sta kot člana uredniškega odbora objavljala Franc Zadavec in Miran Hladnik. Kot odgovorni urednik je en članek objavil le Franc Zadavec, saj je leta 1997 njegovo mesto prevzel Tomo Korošec, ki deluje na področju jezikoslovja. Aleksander Skaza je kot člani uredniškega odbora v zadnjih desetih letih objavila 2 članka, Marko Juvan in Boris Paternu pa po enega.

4.2.2.2 Avtorji po ustanovah

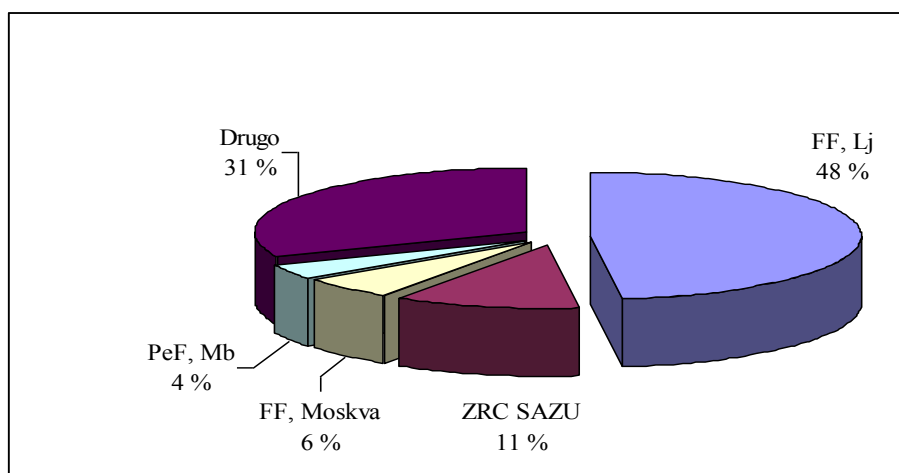
Odločili smo se, da prikažemo podatke, iz katerih ustanov prihajajo avtorji, ki svoje prispevke objavljajo v SR. V preglednici 21 navajamo tiste ustanove, ki so zastopane vsaj z dvema avtorjema.

Preglednica 21: Avtorji po ustanovah v letih 1995–2004 (SR)

Ustanova	Št. avtorjev
Filozofska fakulteta, Lj	26

Znanstvenoraziskovalni center SAZU	6
Filološka fakulteta, Moskva	3
Pedagoška fakulteta, Mb	2
Drugo	17
Skupaj	54

Ugotavljamo, da prihajajo avtorji, ki v reviji največ objavljajo, iz znanih izobraževalnih ustanov. Avtorji, ki imajo vsaj dve objavi v posameznem letniku, prihajajo iz štirih različnih ustanov.

Slika 7: Avtorji po ustanovah¹³ v letih 1995–2004 (SR)

V SR so v zadnjih desetih letih objavljali tudi avtorji iz tujine, in sicer trije avtorji iz Filološke fakultete v Moskvi, po en avtor pa prihaja iz Pensilvanske univerze, Univerze v Vidmu, Filozofske fakultete v Budimpešti, Univerze v Trstu, Univerze v Bukarešti, Univerze v Alberti, Univerze v Lancastru, Opolske univerze, Filozofske fakultete Novi Sad, Slavističnega inštituta Ruske akademije znanosti v Moskvi, Šlezjske univerze v Katowicah, Humboldtove univerze v Berlinu in Filozofske fakultete Pulj. To kaže na odprtost SR za objave tujih avtorjev s številnih znanih ustanov z vsega sveta. Med slovenskimi ustanovami se pojavljata še Akademija za radio, film in gledališče ter Škofovski ordinat Maribor.

V nekaterih primerih je naveden le kraj, iz katerega avtor izhaja, največkrat (sedemkrat) je navedena Ljubljana, dvakrat Idrija, pojavljajo pa se tudi Trst, Salzburg, Pariz in Moskva. Tujih avtorjev je torej 18, kar je 26,1 % vseh avtorjev, ki so v zadnjih desetih letih prispevali literarnovedne članke v SR.

¹³ FF Lj = Filozofska fakulteta v Ljubljani; PeF, Mb = Pedagoška fakulteta v Mariboru; ZRC SAZU = Znanstvenoraziskovalni center Slovenske akademije znanosti in umetnosti; FF, Moskva = Filološka fakulteta v Moskvi.

4.2.2.3 Avtorji po spolu

Od 69 avtorjev, ki so objavljali v zadnjih desetih letih v SR, je 25 avtoric in 44 avtorjev, kar kaže na močno prevlado moškega spola (63,8 %) in je razvidno s slike 8 spodaj.

Slika 8: Razmerje med avtorji in avtoricami (SR)

Zanimalo nas je tudi, katera skupina je v posameznem letniku prispevala več objav, zato je v spodnji preglednici 22 prikazano število prispevkov avtorjev in število prispevkov avtoric za posamezni letnik.

Preglednica 22: Avtorji po spolu v letih 1995–2004 (SR)

Letnik, letnica	Št. avtoric	Št. avtorjev
(43) 1995	3	6
(44) 1996	0	11
(45) 1997	0	3
(46) 1998	0	4
(47) 1999	2	9
(48) 2000	5	7
(49) 2001	2	6
(50) 2002	7	8
(51) 2003	3	7
(52) 2004	5	7

Iz preglednice je razvidno, da so število avtoric v SR v zadnjih desetih letih narašča, saj so vsi trije letniki brez ženskih objav starejšega letnika. Prispevki avtoric sicer v nobenem od letnikov ne presežejo števila prispevkov s strani avtorjev, vendar se jim zadnja leta zelo približujejo. Mogoče se tudi pri SR na ta način nakazujejo nadaljnje značilnosti razvoja objavljanja v tej reviji.

4.2.3 Analiza naslovov

Besede iz naslova smo postavili v osnovno obliko, in jih razvrstili po pogostosti pojavljanja v naslovih člankov¹⁴ v SR. V preglednici 23 so prikazane tiste besede iz naslovov, ki so se pojavile vsaj trikrat.

Preglednica 23: Najpogostejše besede iz naslovov člankov v letih 1995–2004 (SR)

Beseda iz naslova	Frekvenca
Slovenski	21
Roman	13
Proza	8
Literarni	6
Postmodernizem	5
Jezik	4
Pesniški	4
Poezija	4
Problem	4
Verz	4
Dramatika	3
Esej	3
Ideja	3
Literatura	3
Zgodovinski	3

Iz preglednice lahko razberemo, da so se avtorji prispevkov v SR v zadnjih desetih letih najpogosteje ukvarjali s slovensko književnostjo. Od literarnih vrst je tudi v SR najbolj zanimiv roman. Od literarnih zvrsti je v naslovih najpogostejša poezija, za njo dramatika, zanimivo pa se je pogosto pojavil tudi esej kot literarna vrsta. V analizo smo sicer vključili tudi osebna imena, a nobeno se ni pojavilo vsaj trikrat.

4.2.4 Analiza citiranja

Pri načinu citiranja za SR velja podobni kot za JiS, in sicer se na koncu članka pojavljajo sezname literature, kjer najdemo citirane vire in tudi literaturo, ki obravnava vsebino s področja članka. Tako citati oziroma navedbe virov niso razvidni. Podobno sta ugotovili že Novak in Godec (2003: 415) v analizi razpravnih besedil v SR. Sezname literature so različno poimenovani, od seznamov literature, navedenk, virov, referenc, virov in literature

¹⁴ Članki v SR so sicer opremljeni s ključnimi besedami, a smo se zaradi primerjave z drugimi revijami, ki tega nimajo, odločili za analizo besed iz naslovov člankov.

do virov in navedenk. Pri večini je poimenovanje seznamov upravičeno in ustrezno, ne pa pri vseh. Poimenovanje seznamov bi moralo biti bolj poenoteno, npr. ali sezname navedenk ali sezname literature za dela, na katera se avtorji med tekočim besedilom sklicujejo, in seznam virov za tista dela, ki so avtorjem služila za analizo oz. pridobivanje gradiva. V nekaterih primerih so dela, ki so služila za analizo, neustrezno navedena kot literatura namesto kot viri, včasih pa bi bilo nekatera dela, navedena kot viri, ustrezneje navesti kot literaturo.

Tudi načini citiranja so različni, kar je mogoče glede na navodila, ki se v zadnjih desetih letih niso spremenila in to dopuščajo. V preglednici 24 so prikazani načini citiranja, ki ga uporabljajo avtorji v SR.

Preglednica 24: Način citiranja (SR)

Letnik, letnica	V besedilu	V opombah
(43) 1995	8	4
(44) 1996	4	5
(45) 1997	2	1
(46) 1998	4	1
(47) 1999	8	3
(48) 2000	6	7
(49) 2001	4	4
(50) 2002	14	2
(51) 2003	10	0
(52) 2004	9	1
1995–2004	69	28

Največ avtorjev se je odločilo za citiranje z oklepaji v besedilu. Še vedno pa je še kar nekaj primerov, ko avtorji citirajo v opombah pod črto. Torej tudi pri SR navodila za citiranje niso dovolj natančna in dopuščajo veliko svobode. Rešitev bi seveda bila ustreznejša navodila. Prav tako pri SR preseneča dejstvo, da med avtorji, ki ne citirajo, najdemo znana imena z literarnovednega področja, na katerem že dolgo delujejo.

4.2.4.1 Število citatov v posameznih člankih

V reviji SR je s citati opremljenih 97 člankov, skupaj je bilo 1561 citatov, torej povprečno 16,1 citata na članek. V analizi smo upoštevali citate, na katere se avtor sklicuje v besedilu, bodisi v oklepaju bodisi v opombi pod črto, in jih potem v daljši obliki zbere v seznamu na koncu besedila. Na seznamu niso upoštevali literature, ki v besedilu ni bila omenjena.

Preglednica 25: Število citatov v letih 1995–2004 (SR)

Letnik, letnica	Št. citatov	Št. prispevkov s citati	Št. citatov na prispevek
(43) 1995	137	12	11,4
(44) 1996	125	9	13,9
(45) 1997	56	3	18,7
(46) 1998	90	5	18
(47) 1999	244	11	22,2
(48) 2000	245	13	18,8
(49) 2001	81	8	10,1
(50) 2002	258	16	16,1
(51) 2003	130	10	13
(52) 2004	195	10	19,5
1995–2004	1561	97	16,1

4.2.4.2 Analiza citiranosti različnih virov

Glede na opredelitev različnih virov smo tudi pri reviji SR preštevali citate glede na to, v katero vrsto dokumentov spadajo.

Preglednica 26: Vrsta citiranih dokumentov (SR)

Letnik, letnica	Monografije	Periodika	Siva lit.	Skupaj
(43) 1995	108	25	4	137
(44) 1996	74	49	2	125
(45) 1997	36	19	1	56
(46) 1998	55	31	4	90
(47) 1999	194	42	8	244
(48) 2000	174	68	3	245
(49) 2001	59	22	0	81
(50) 2002	200	52	6	258
(51) 2003	92	34	4	130
(52) 2004	145	45	5	195
1995–2004	1137	387	37	1561

Iz preglednice 26 je razvidno, da avtorji na literarnovednem področju v reviji JiS najpogosteje citirajo monografije. Natančnejša analiza je pokazala, da so navedbe monografij praviloma starejše od tistih iz periodike. To dokazuje dejstvo, da monografije objavljajo veliko bolj preverjene rezultate raziskovanja in je za njihovo objavo potrebno več časa kot za objavo članka v reviji. Monografije predstavljajo 72,8 % vseh citiranih dokumentov. Najmanj so jih avtorji citirali v 44. letniku (59,2 %), največ pa v 47. letniku, v katerem so monografije predstavljale kar 79,5 % vseh citiranih dokumentov.

Kot smo že omenili, odmevnost družboslovnih del merimo na podoben način kot naravoslovnih del, vendar imajo monografije na področju družboslovja veliko večji odziv in odmevnost ter so večkrat citirane, kot to velja za naravoslovje. Tiste monografije, ki prinašajo metodološke tekste ali originalne objave, so zelo pogosto citirane v člankih v periodiki. To velja tudi za SR, saj je odstotek citatov iz periodike 24,8 % od vseh citiranih del. V povprečju so avtorji največkrat citirali periodične publikacije v 44. letniku, saj je takrat delež 39,2 % vseh citiranih del. Najmanj citatov periodike (17,2 %) je bilo v 47. letniku.

Siva literatura predstavlja 2,4 % vseh citiranih del v člankih, kar kaže na premajhno izkoriščenost te vrste publikacij. V enem letniku pa siva literatura sploh ni citirana. Največji delež citiranja sive literature je bil v 44. letniku, v katerem je bil delež sive literature 4,4 % vseh citiranih publikacij.

Pomemben je tudi podatek, kolikokrat so avtorji, ki so objavili svoje članke v reviji SR, citirali samo revijo. V zadnjih desetih letnikih revije SR smo našli 37 citatov revije same, kar je 2,4 % vseh citatov. Ta delež je majhen, vendar na področju literarne vede v Sloveniji izhaja še nekaj drugih revij, ki so pogosto citirane v SR, in sicer Slavistična revija, Primerjalna književnost, Literatura, Sodobnost. Velikokrat pa so citirani tudi zborniki s slovenističnega področja, kot sta Obdobja in zbornik predavanj s Seminarja slovenskega jezika, literature in kulture.

4.2.4.3 Starost citiranih publikacij

Po že omenjenem Priceovem indeksu literarna veda v SR spada med mehke znanosti. Vendar moramo ta indeks, ki kaže stopnjo razvoja, na področju humanistike jemati z rezervo.

Preglednica 27: Starost citiranih publikacij (SR)

Starost citatov	Število	Odstotek
1–5 let	324	20,7
6–10 let	282	18
Nad 10 let	955	61,3
Skupaj	1561	100

Iz preglednice 276 je razvidno, da je bilo največ literarnovednih prispevkov v rubriki Razprave opremljenih s citati, starimi nad deset let, in sicer 61,3 % vseh citatov. Najmanj je bilo citatov, starih od šest do deset let, njihov delež je 18 %. Citatov, starih od enega do pet let, je bilo 324, kar predstavlja 20,7 % vseh citatov, s katerimi so bili opremljeni članki.

4.2.4.4 Jezik citiranih publikacij

Jezik, v katerem so objavljeni rezultati raziskovalnega dela, je eden od osnovnih dejavnikov, ki pogojuje število citatov. Največji delež citatov v člankih, objavljenih v reviji SR, je v tujem jeziku. Od citatov v tujih jezikih je najpogostejša angleščina. Citiranje del v angleškem in nemškem jeziku narašča.

Delež citatov del, ki so objavljena v tujem jeziku, je 55 % in je prikazan na spodnji sliki.

Slika 9: Razmerje med citiranjem tujih in domačih del (SR)

4.2.4.5 Citiranost avtorjev

V preglednici 28 so prikazani avtorji, ki so največkrat citirani, in sicer vsaj šestkrat v analiziranem obdobju.

Preglednica 28: Citiranje avtorjev v letih 1995–2004 (SR)

Citirani avtor	Frekvenca
Janko Kos	44 (od tega 1 samocitat)
Matjaž Kmecl	20
Taras Kermauner	20
Mihail Bahtin	17
Franc Zadavec	14
Boris Paternu	13
Jože Pogačnik	13
Miran Hladnik	13 (od tega 3 samocitati)
Tomo Virk	12
Marko Juvan	12 (od tega 6 samocitativ)

Največkrat citiran avtor je Janko Kos s 44 citati, kar je 2,7 % vseh citatov, sledita Matjaž Kmecl in Taras Kermauner s po 20 citati. Na četrto mesto se je uvrstil Mihail Bahtin s 17 citati, kar je zanimivo glede na to, da je tuj avtor, a natančnejša analiza je pokazala, da so ga citirali predvsem avtorji, ki prihajajo iz tujine.

V SR smo v analiziranih letnikih odkrili tudi 57 samocitatov, kar predstavlja 3,7 % vseh citatov.

Slika 10: Delež samocitatov (SR)

V preglednici 29 so navedeni tisti avtorji, ki so citirali svoja dela, in sicer samo tisti, ki so svoje delo navedli vsaj dvakrat.

Preglednica 29: Samocitiranje v letih 1995–2004 (SR)

Avtor	Št. samocitatov
Marko Juvan	6
Silvija Borovnik	4
Lado Kralj	4
Miran Hladnik	3
Miha Javornik	3
Dejan Kos	3
Matevž Kos	3
Marko Stabej	3
Bozena Witosz	3
Alojzija Zupan Sosič	3
Janja Žitnik	3
Marjan Dovič	2
Tom Priestly	2
Tomo Virk	2

Najpogosteje je svoje delo citiral Marko Juvan, in sicer šestkrat, in to v enem samem članku. To predstavlja, 10,5 % vseh samocitatov. Silvija Borovnik in Lado Kralj sta svoja dela citirala po štirikrat. Osem avtorjev je svoja dela citiralo trikrat, trije so svoje delo citirali dvakrat, dvanajst avtorjev pa eno svoje delo.

4.2.4.6 Analiza naslovov citiranih del

Preglednica 30: Najpogosteje citirana dela (SR)

Naslov	Citiranost
Janko Kos, Primerjalna zgodovina slovenske literature. Ljubljana: Partizanska knjiga, 1987	9
Matjaž Kmecl, Mala literarna teorija. Ljubljana: Borec, 1976	6
Mihail Bahtin, Teorija romana. Ljubljana: Cankarjeva založba, 1982	4
Tomo Virk, Čas kratke zgodbe. Ljubljana: Študentska založba, 1998	4
Janko Kos, Očrt literarne teorije. Ljubljana: DZS, 1983	4

4.3 PRIMERJALNA KNJIŽEVNOST

4.3.1 Analiza podatkov o člankih

Za analizo smo obdelali članke, objavljene v reviji Primerjalna književnost v rubriki Razprave. V tej rubriki smo upoštevali vse članke, saj revija pokriva le področje literarne vede. V analizi nismo upoštevali prispevkov iz drugih rubrik.

Preglednica 31: Število analiziranih člankov po letih (PK)

Letnik, letnica	Št. literarnovednih člankov
18 (1995)	8
19 (1996)	10
20 (1997)	7
21 (1998)	9
22 (1999)	9
23 (2000)	10
24 (2001)	12
25 (2002)	8
26 (2003)	11

27 (2004)	13
1995–2004	97

Za analizo smo torej obdelali literarnovedne članke, objavljene v letih od 1995 do 2004. Proučili smo torej zadnjih deset letnikov revije, in sicer 97 člankov.

Slika 11: Število literarnovednih člankov (PK)

V nekaterih primerih je naveden razlog za nastanek prispevka. Dvakrat je prispevek v reviji PK izsek diplomskega dela in v obeh primerih je tudi naveden mentor diplomskega dela. Prav tako dvakrat je članek prirejen po predavanju avtorja, v enem od teh gre za prevod. En članek je prirejeno poglavje doktorske disertacije. V reviji PK pa najdemo tudi povzetek raziskave, del monografije in dela projekta.

4.3.2 Analiza avtorjev

Seznam avtorjev smo uredili po številu njihovih prispevkov ter poskušali ugotoviti razmerje med številom avtorjev in številom objavljenih prispevkov. Uredili smo ga padajoče po številu prispevkov in izbrali le tiste avtorje, ki so objavili vsaj 2 prispevka. Avtorji, ki imajo enako število objavljenih člankov, so v preglednici navedeni po abecednem redu. V desetletnem obdobju je 103 prispevke v rubriki Razprave objavilo 65 različnih avtorjev.

Preglednica 32: Prispevki po avtorjih (PK)

Avtor	Št. prispevkov
Janko Kos	5

Marko Juvan	4
Lado Kralj	4
Vid Snoj	4
Darko Dolinar	3
Zoltan Jan	3
Jola Škulj	3
Jelka Kernev Štrajn	2
Alenka Koron	2
Matevž Kos	2
Vanesa Matajč	2
Boris A. Novak	2
Matija Ogrin	2
Barbara Orel	2
Miha Pintarič	2
Tone Smolej	2
Galin Tihanov	2
Tomo Virk	2
Peter V. Zima	2
Metka Zupančič	2

Kot je razvidno iz preglednice 32, je na področju literarne vede v PK v zadnjih desetih letih najpogosteje objavljala Janko Kos, prispeval je namreč 5 člankov. Marko Juvan, Lado Kralj in Vid Snoj so prispevali po 4 objave. Trije avtorji so prispevali po 3 članke, v preglednici pa je prikazanih še 13 avtorjev, ki imajo v izbranih letnikih objavljena po 2 prispevka. Povprečno število vseh prispevkov, zajetih v analizo, je tako 1,5 prispevka na avtorja.

Tudi pri analizi avtorjev, ki objavljajo v PK, je presenetilo dejstvo, da niti eden prispevek nima več kot enega avtorja. To dejstvo je v nasprotju z dosedanjim razvojem znanosti, ki je pokazal, da čim starejše in bolj razvito je neko strokovno področje, tem večji je delež prispevkov, ki imajo več kot enega avtorja.

Nadaljnja analiza je pokazala, da je več kot polovico člankov (41 člankov ali 43,1 % vseh člankov) objavilo 20 avtorjev (kar je 30,1 % vseh avtorjev), kar kaže na dokaj širok krog avtorjev, ki objavljajo svoje prispevke v PK.

4.3.2.1 Objave članov uredniškega odbora

Strokovno primernost člankov presoja uredniški odbor, katerega naloga je tudi izbor člankov za objavo v reviji. Uredniški odbor PK sestavljajo glavni in odgovorni urednik ter člani uredniškega odbora.

Preglednica 33: Člani uredniškega odbora v letih 1995–2004 (PK)

Letnik, letnica	Uredniški odbor
(18) 1995	Darko Dolinar , Aleš Berger, Niko Grafenauer, Evald Koren, Janko Kos, Lado Kralj, Majda Stanovnik
(19) 1996	Darko Dolinar , Aleš Berger, Niko Grafenauer, Evald Koren, Janko Kos, Lado Kralj, Majda Stanovnik
(20) 1997	Tomo Virk , Darko Dolinar, Marko Juvan, Lado Kralj, Vid Snoj, Jola Škulj
(21) 1998	Tomo Virk , Darko Dolinar, Marko Juvan, Lado Kralj, Vid Snoj, Jola Škulj
(22) 1999	Tomo Virk , Darko Dolinar, Marko Juvan, Lado Kralj, Vid Snoj, Jola Škulj
(23) 2000	Tomo Virk , Darko Dolinar, Marko Juvan, Lado Kralj, Vid Snoj, Jola Škulj
(24) 2001	Tomo Virk , Darko Dolinar, Marko Juvan, Lado Kralj, Vid Snoj, Jola Škulj
(25) 2002	Tomo Virk , Darko Dolinar, Marko Juvan, Lado Kralj, Vid Snoj, Jola Škulj
(26) 2003	Darja Pavlič , Darko Dolinar, Marko Juvan, Lado Kralj, Vid Snoj, Jola Škulj, Tomo Virk
(27) 2004	Darja Pavlič , Darko Dolinar, Marko Juvan, Lado Kralj, Vid Snoj, Jola Škulj

Iz poimenskega prikaza članov uredniškega odbora v preglednici 33 lahko razberemo, da je mesto glavnega in odgovornega urednika v zadnjih desetih letih zasedali pripadno trem posameznikom. Darko Dolinar in Lado Kralj sta bila v vseh teh letih člana uredniškega odbora.

Preglednica 34: Število objav članov uredniškega odbora (PK)

Letnik, letnica	Avtorji, člani ured. odbora	% vseh avtorjev v PK	Število objav	% vseh objav v PK
(18) 1995	2	3,1	2	2,1
(19) 1996	3	4,6	3	3,1
(20) 1997	0	0	0	0
(21) 1998	2	3,1	3	3,1
(22) 1999	4	6,2	4	4,1
(23) 2000	1	1,5	1	1,0
(24) 2001	1	1,5	1	1,0
(25) 2002	1	1,5	1	1,0
(26) 2003	1	1,5	1	1,0
(27) 2004	1	1,5	1	1,0
1995–2004	16	24,6	17	17,5

V raziskavi nas je zanimalo, kako pogosto se uredniki pojavljajo kot avtorji člankov in kakšno je razmerje med številom njihovih objav in številom objav ostalih avtorjev. Iz preglednice 34 je razvidno, da člani uredniškega odbora niso objavljali v vseh letnikih revije. Tako ni niti enega prispevka v 20. letniku. V 22. letniku je uredniški odbor prispeval kar 4 prispevke. Kot kaže pa trend objav s strani uredniškega odbora upada.

Od 65 različnih avtorjev, ki so v obdobju zadnjih desetih let objavljali v PK, je 6 avtorjev ali 9,2 % vseh avtorjev članov uredniškega odbora, 59 pa avtorjev pa je zunanjih sodelavcev. Člani uredniškega odbora so objavili skupaj 17 člankov, kar je 17,5 % vseh objav, zajetih v našo podatkovno zbirko.

Preglednica 35: Število objav avtorjev, članov uredniškega odbora (PK)

Letnik, letnica	Avtor	Št. objav
(18) 1995	Darko Dolinar , Janko Kos	2
(19) 1996	Darko Dolinar , Janko Kos, Lado Kralj	3
(20) 1997	–	0
(21) 1998	Lado Kralj, Jola Škulj	3
(22) 1999	Darko Dolinar, Marko Juvan, Lado Kralj, Vid Snoj	4
(23) 2000	Vid Snoj	1
(24) 2001	Tomo Virk	1
(25) 2002	Marko Juvan	1
(26) 2003	Marko Juvan	1
(27) 2004	Vid Snoj	1
1995–2004		17

V preglednici 35 je navedeno število objav članov uredniškega odbora. Največ, trikrat, so kot člani uredniškega odbora objavljali Darko Dolinar, Marko Juvan, Lado Kralj in Vid Snoj. Dva prispevka je kot član uredniškega odbora objavil Janko Kos. Kot odgovorna urednika sta objavljala le Darko Dolinar in Tomo Virk.

4.3.2.2 Avtorji po ustanovah

Odločili smo se, da prikažemo podatke, iz katerih ustanov prihajajo avtorji, ki svoje prispevke objavljajo v PK. Navajamo tiste ustanove, ki so zastopane vsaj z dvema avtorjema.

Preglednica 36: Avtorji po ustanovah v letih 1995–2004 (PK)

Ustanova	Št. avtorjev
Filozofska fakulteta, Lj	24
Znanstvenoraziskovalni center SAZU	10
University of Alberta	2
Fakulteta za podiplomski humanistični študij, Lj	2

Drugo	27
Skupaj	65

Ugotavljamo, da prihajajo avtorji, ki v reviji največ objavljajo, iz znanih izobraževalnih ustanov. Avtorji, ki imajo vsaj dve objavi v posameznem letniku, prihajajo iz štirih različnih ustanov.

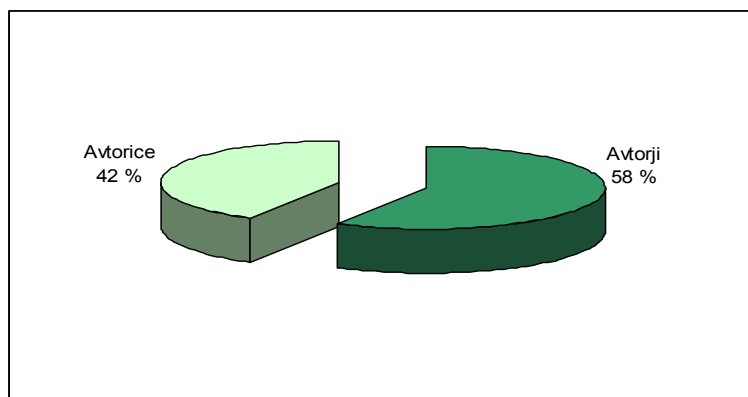
Slika 12: Avtorji po ustanovah¹⁵ v letih 1995–2004 (PK)

V nekaterih primerih je naveden le kraj, iz katerega avtor izhaja, največkrat (štirikrat) je navedena Ljubljana, pojavljajo pa se tudi München, Celovec, Škofja Loka in Ljutomer. V PK so v zadnjih desetih letih objavljali tudi avtorji iz tujih ustanov, in sicer University of Alabama, University of Lancaster, University of Oxford, Univerza Lomonosov v Moskvi, Filozofska fakulteta Zagreb, Kentska univerza, Budimpešta, Varšava, Univerza v Orideji v Romuniji. Avtorjev iz tujine je 14, kar je 21,5 % vseh avtorjev, ki so v zadnjih desetih letih prispevali članke v PK. Slovenske ustanove, ki imajo po enega predstavnika v PK, pa so Tehniški šolski center Nova Gorica, Akademija za gledališče, radio, film in televizijo ter Gimnazija Velenje.

4.3.2.3 Avtorji po spolu

Od 65 avtorjev, ki so objavljali v zadnjih desetih letih v PK, je 27 avtoric in 38 avtorjev, kar kaže na prevlado moškega spola (58,5 %).

¹⁵ FF, Lj = Filozofska fakulteta Ljubljana, ZRC SAZU = Znanstvenoraziskovalni center Slovenske akademije znanosti in umetnosti; Uni. Alberta = University of Alberta; ISH = Fakulteta za podiplomski humanistični študij, Ljubljana

Slika 13: Razmerje med avtorji in avtoricami (PK)

Zanimalo nas je tudi, katera skupina je v posameznem letniku prispevala več objav, zato je v spodnji preglednici prikazano razmerje med prispevki avtoric in avtorjev v posameznem letniku.

Preglednica 37: Avtorji po spolu v letih 1995–2004

Letnik, letnica	Št. avtoric	Št. avtorjev
(18) 1995	4	4
(19) 1996	2	8
(20) 1997	3	4
(21) 1998	3	6
(22) 1999	1	8
(23) 2000	3	7
(24) 2001	6	6
(25) 2002	2	6
(26) 2003	5	6
(27) 2004	4	9

Iz preglednice 37 je razvidno, da so avtorice objavljale v vseh letnikih, vendar v nobenem od njih niso prevladoval nad avtorji. V 18. in 24. letniku so avtorice prispevale enako število objav kot avtorji.

4.3.3 Analiza naslovov

Besede iz naslova¹⁶ smo postavili v osnovno obliko, in jih razvrstili po pogostosti pojavljanja v naslovih člankov v PK. V preglednici 38 so prikazane tiste besede iz naslovov, ki so se pojavile vsaj trikrat.

¹⁶ Članki v PK so sicer opremljeni s ključnimi besedami, a smo se zaradi primerjave z drugimi revijami, ki tega nimajo, odločili za analizo besed iz naslovov člankov.

Preglednica 38: Najpogostejše besede iz naslovov člankov (PK)

Beseda iz naslova	Frekvenca
Drama	10
Literarni	9
Cankar	7
Roman	7
Slovenski	5
Gledališče	4
Literatura	4
Književnost	4
Prešeren	4
Primerjalni	3
Teorija	3
Tipologija	3
Zgodovina	3

Iz preglednice 38 lahko razberemo, da so se avtorji prispevkov v PK v zadnjih desetih letih najpogosteje ukvarjali z dramo oz. dramatiko, štirikrat pa se je v naslovu pojavilo tudi gledališče. Od literarnih zvrsti pa je najbolj zanimiv roman. V analizo smo vključili tudi osebna imena, izkazalo se je, da se najpogosteje pojavlja Cankar, sledu mu Prešeren. Kar zadeva dvojnico literatura in književnost, se obe v naslovih člankov, objavljenih v PK, pojavita štirikrat. Avtorji se ukvarjajo tudi s tipologijo, teorijo in zgodovino, saj se ti dve besedi v naslovih pojavita trikrat.

4.3.4 Analiza citiranja

Pri načinu citiranja za PK velja podobno kot za JiS in SR, in sicer se na koncu članka pojavljajo sezname literature, kjer najdemo citirane vire in tudi literaturo, ki obravnava vsebino s področja članka. Tako citati oziroma navedbe virov niso razvidni. Sezname literature so različno poimenovani, od virov in literature, bibliografije, primarnih in sekundarnih virov, virov in citirane literature do seznama uporabljene literature. Pri večini je poimenovanje seznamov upravičeno in ustrezno, ne pa pri vseh. Takšno svobodo omogočajo pravila, ki navajajo, da so vse potrebne bibliografske navedbe lahko vključene v opombe, vendar je zaželeno, da imajo razprave samostojno bibliografijo oz. vsaj seznam uporabljene ali navajane strokovne literature. Skrajšano obliko lahko avtorji uporabljajo tudi v opombah, toda le če ima članke posebno bibliografijo.

Preglednica 39: Način citiranja (PK)

Letnik, letnica	V besedilu	V opombah
-----------------	------------	-----------

(18) 1995	4	4
(19) 1996	3	6
(20) 1997	4	3
(21) 1998	9	0
(22) 1999	6	2
(23) 2000	7	2
(24) 2001	8	3
(25) 2002	4	3
(26) 2003	9	3
(27) 2004	8	3
1995–2004	62	29

Največ avtorjev se je odločilo za citiranje z oklepaji v besedilu in daljšo obliko v bibliografijo na koncu članka, kar je v navodilih tudi navedeno kot zaželen način citiranja. Še vedno pa je še kar nekaj primerov, ko avtorji citirajo v opombah pod črto oz. v opombah, ki so oštevilčene in uvrščene na konec glavnega besedila, kar je nekoliko otežilo analizo. Torej tudi pri PK navodila za citiranje niso dovolj natančna in dopuščajo veliko svobode. Rešitev bi seveda bila ustreznejša navodila. Prav tako pri PK preseneča dejstvo, da med avtorji, ki ne citirajo, najdemo znana imena z literarnovednega področja, na katerem že dolgo delujejo.

4.3.4.1 Število citatov v posameznih člankih

V reviji PK je s citati opremljenih 91 člankov, skupaj je bilo 1899 citatov, torej povprečno 20,9 citata na članek. V analizi smo upoštevali citate, na katere se avtor sklicuje v besedilu, bodisi v oklepaju bodisi v opombi pod črto, in jih potem v daljši obliki zbere v seznamu na koncu besedila. Na seznamu niso upoštevali literature, ki v besedilu ni bila omenjena.

Preglednica 40: Število citatov v letih 1995–2004 (PK)

Letnik, letnica	Št. citatov	Št. prispevkov s citati	Št. citatov na prispevek
(18) 1995	133	8	16,7
(19) 1996	210	9	23,3
(20) 1997	118	7	16,9
(21) 1998	154	9	17,1
(22) 1999	186	8	23,3
(23) 2000	258	9	28,6
(24) 2001	205	11	18,6
(25) 2002	108	7	15,4
(26) 2003	194	11	17,6
(27) 2004	333	12	27,8

1995–2004	1898	91	20,9
------------------	-------------	-----------	-------------

4.3.4.2 Analiza citiranosti različnih virov informacij

Glede na opredelitev različnih virov smo tudi pri reviji PK preštevali citate glede na to, v katero vrsto dokumentov spadajo.

Preglednica 41: Vrsta citiranih dokumentov (PK)

Letnik, letnica	Monografije	Periodika	Siva lit.	Skupaj
(18) 1995	100	33	0	133
(19) 1996	154	54	2	210
(20) 1997	90	28	0	118
(21) 1998	126	27	1	154
(22) 1999	144	37	5	186
(23) 2000	182	74	2	258
(24) 2001	158	39	8	205
(25) 2002	84	21	2	107
(26) 2003	156	30	8	194
(27) 2004	257	68	8	333
1995–2004	1451	411	36	1898

Iz preglednice 41 je razvidno, da avtorji na v reviji PK najpogosteje citirajo monografije. Natančnejša analiza je pokazala, da so navedbe monografij praviloma starejše od tistih iz periodike. To dokazuje dejstvo, da monografije objavljajo veliko bolj preverjene rezultate raziskovanja in je za njihovo objavo potrebno več časa kot za objavo članka v reviji. Monografije predstavljajo 76,4 % vseh citiranih dokumentov. Najmanj so jih avtorji citirali v 23. letniku (70,5 %), največ pa v 26. letniku, v katerem so monografije predstavljale kar 80,4 % vseh citiranih dokumentov.

Kot smo že omenili, odmevnost družboslovnih del merimo na podoben način kot naravoslovnih del, vendar imajo monografije na področju družboslovja veliko večji odziv in odmevnost ter so večkrat citirane, kot to velja za naravoslovje. Tiste monografije, ki prinašajo metodološke tekste ali originalne objave, so zelo pogosto citirane v člankih v periodiki. To velja tudi za PK, saj je odstotek citatov iz periodike 21,7 % od vseh citiranih del. V povprečju so avtorji največkrat citirali periodične publikacije v 18. letniku, saj je takrat delež 24,8 % vseh citiranih del. Najmanj citatov periodike (15,5 %) je bilo v 26. letniku.

Siva literatura predstavlja 1,9 % vseh citiranih del v člankih, kar kaže na premajhno izkoriščenost te vrste publikacij. V enem letniku pa siva literatura sploh ni citirana. Največji

delež citiranja sive literature je bil v 24. letniku, v katerem je bil delež sive literature 3,9 % vseh citiranih publikacij.

Pomemben je tudi podatek, kolikokrat so avtorji, ki so objavili svoje članke v reviji PK, citirali samo revijo. V zadnjih desetih letnikih revije PK smo našli 38 citatov revije same, kar je 2 % vseh citatov.

4.3.4.3 Starost citiranih publikacij

Po že omenjenem Priceovem indeksu literarna veda v PK spada med mehke znanosti. Vendar moramo ta indeks, ki kaže stopnjo razvoja, jemati z rezervo na področju humanistike.

Preglednica 42: Starost citiranih publikacij (PK)

Starost citatov	Število	Odstotek
1–5 let	362	19,1
6–10 let	298	15,7
Nad 10 let	1238	65,2
Skupaj	1898	100

Iz preglednice 42 je razvidno, da je bilo največ prispevkov v rubriki Razprave opremljenih s citati, starimi nad deset let, in sicer 65,2 % vseh citatov. Najmanj je bilo citatov, starih od šest do deset let, njihov delež je 15,7 %. Citatov, starih od enega do pet let, je bilo 362, kar predstavlja 19,1 % vseh citatov, s katerimi so bili opremljeni članki.

4.3.4.4 Jezik citiranih publikacij

27,3 % domačih, 82,7 % tujih

4.3.4.5 Citiranost avtorjev

V preglednici 43 so prikazani avtorji, ki so največkrat citirani, in sicer vsaj desetkrat v analiziranem obdobju.

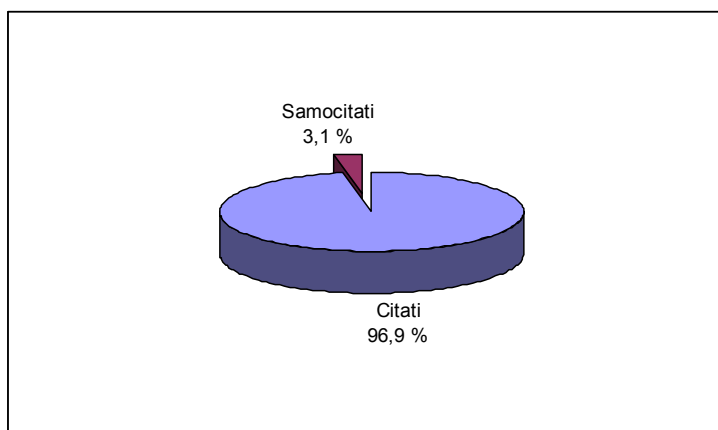
Preglednica 43: Citiranje avtorjev v letih 1995–2004 (PK)

Citirani avtor	Frekvenca
Janko Kos	58 (od tega 9 samocitatov)
Mihail Bahtin	26
Marko Juvan	18 (od tega 6 samocitatov)
Tomo Virk	16 (od tega 2 samocitata)

Lado Kralj	12 (od tega 1 samocitat)
Friedrich Nietzsche	15
Martin Heidegger	10

Največkrat citiran avtor je Janko Kos s 58 citati, kar je 3,1 % vseh citatov, sledita Mihail Bahtin, ki so ga avtorji v analiziranem obdobju citirali 26-krat, kar je 1,4 % vseh citatov. Sledita Marko Juvan in Tomo Virk, nato pa spet dva tuja avtorja, in sicer Friedrich Nietzsche s 15 citati ter Martin Heidegger z 10 citati. Zgornja Preglednica torej dokazuje, da avtorji v PK pogosto citirajo tuje avtorje, saj so se med 7 najpogosteje citiranih avtorjev uvrstili kar trije tuji avtorji.

V PK smo v analiziranih letnikih odkrili tudi 59 samocitatov, kar predstavlja 3,1 % vseh citatov in je prikazano na sliki spodaj.

Slika 14: Delež samocitatov (PK)

V preglednici 44 so navedeni tisti avtorji, ki so citirali svoja dela, in sicer tisti, ki so jih navedli vsaj dvakrat v analiziranem obdobju.

Preglednica 44: Samocitiranje v letih 1995–2004 (PK)

Avtor	Št. samocitatov
Janko Kos	9
Marko Juvan	6
Zoltan Jan	5
Jola Škulj	5
Barabara Orel	3
Matevž Kos	3
Metka Zupančič	3
Darko Dolinar	2
Tomo Virk	2
Peter V. Zima	2

Najpogosteje je svoje delo citiral Janko Kos, in sicer devetkrat, kar predstavlja, 0,5 % vseh samocitatov. Marko Juvan je svoje delo citiral šestkrat, Zoltan Jan in Jola Škulj pa po petkrat. Trije avtorji so svoja dela citirali trikrat, prav tako trije pa dvakrat. Devetnajst avtorjev pa je citiralo eno svoje delo.

4.3.4.6 Analiza naslovov citiranih del

Preglednica 45: Najpogosteje citirana dela (PK)

Naslov	Citiranost
Mihail Bahtin, Teorija romana. Ljubljana: Cankarjeva založba, 1982	9
Janko Kos, Primerjalna zgodovina slovenske literature. Ljubljana: Partizanska knjiga, 1987	8
Lado Kralj, Teorija drame. Ljubljana: DZS, 1998	4
Marko Juvan, Intertekstualnost. Ljubljana: DZS, 2000	4
Matjaž Kmecl, Mala literarna teorija. Ljubljana: Borec, 1976	4
Janko Kos, Roman. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1996	4

Mihail Bahtin je bil na drugem mestu med najbolj citiranimi avtorji, njegovo delo Teorija romana pa je bilo najpogosteje citirano v analiziranem obdobju. Najpogosteje so avtorji citirali Janka Kosa, dve njegovi deli pa sta se uvrstili med šest najpogosteje citiranih del v PK v zadnjih desetih letih. V preglednici 45 pa so navedena še štiri dela, ki so bila citirana štirikrat.

4.4 PRIMERJAVA REVIJ

Ker nas zanimajo značilnosti literarne vede v slovenskem strokovnem tisku, smo podatke revij JiS, SR in PK združili in na tako dobili orodje za pregled stroke. Zahteve po večjem številu kvantitativnih podatkov, iz katerih je mogoče pridobiti čim več znanstvenih informacij, izhajajo iz dejstva, da se znanost v današnjem času vse bolj preoblikuje v zbiranje, obdelavo in posredovanje podatkov ter njihovo predelavo v informacije.

4.4.1 Analiza podatkov o člankih

V preglednici 46 je prikazano število člankov v posamezni reviji v analiziranem obdobju, število avtorjev, ki so te članke prispevali v posamezni reviji, in število avtorjev na članek. Skupno je bilo v treh analiziranih revijah v zadnjih desetih letih objavljenih 280 člankov, ki jih je prispevalo 185 avtorjev, kar pomeni 1,5 avtorja na članek.

Preglednica 46: Število analiziranih člankov in avtorjev (JiS, SR, PK)

	Št. analiziranih člankov	Št. avtorjev	Št. avtorjev na članek
JiS	80	51	1,6
SR	103	69	1,5
PK	97	65	1,5
	280	185	1,5

Na sliki 15 so prikazani deleži analiziranih člankov iz posamezne revije. Največ literarnovednih člankov je v analiziranem obdobju prispevala revija SR, le odstotek manj revija PK, najmanj pa JiS. Vendar je s slike razvidno, da vse tri revije enakomerno zastopajo področje literarne vede in so tako vse pomemben vir novih spoznanj na tem področju.

Slika 15: Delež člankov (JiS, SR, PK)

4.4.2 Analiza avtorjev

V preglednici 47 so prikazani avtorji, ki so objavljali v vseh treh analiziranih revijah ali vsaj v dveh in so v analiziranem obdobju objavili vsaj 4 prispevke.

Preglednica 47: Prispevki avtorjev po posameznih revijah (JiS, SR, PK)

Avtor	JiS	SR	PK	Skupaj
Tone Smolej	4	4	2	10

Alojzija Zupan Sosič	5	3	1	9
Aleksander Bjelčevič	3	4	1	8
Marko Juvan	3	1	4	8
Miran Hladnik	2	5	0	7
Janko Kos	0	1	5	6
Vid Snoj	0	2	4	6
Silvija Borovnik	3	2	0	5
Matevž Kos	1	2	2	5
Lado Kralj	0	1	4	5
Zoltan Jan	2	0	3	5
Marijan Dovič	1	2	1	4
Miha Javornik	1	3	0	4

Tone Smolej je v zadnjih desetih letih objavljala v vseh treh revijah, v analiziranih revijah je objavil deset prispevkov, kar ga uvršča na najvišje mesto med avtorji, ki so objavljali v periodičnih publikacijah s področja literarne vede. Na drugem mestu je Alojzija Zupan Sosič, ki je v vseh treh revijah skupaj objavila 9 prispevkov, od tega kar 5 v reviji JiS. Tretje mesto si delita Aleksander Bjelčevič in Marko Juvan z osmimi prispevki, vendar je prvi polovico vseh svojih prispevkov objavil v reviji JiS, drugi pa v reviji PK. Na petem mestu je Miran Hladnik s sedmimi prispevki, večino svojih prispevkov v analiziranem obdobju je objavil v reviji SR, v reviji PK pa ni objavljala. Šesto mesto s šestimi citati delita Janko Kos in Vid Snoj, oba pa sta večino svojih prispevkov objavila v reviji PK. V preglednici so prikazani še štirje avtorji, ki so v analiziranem obdobju v dveh revijah objavili po pet prispevkov, ter dva avtorja s štirimi prispevki.

Slika 16: Objave avtorjev (JiS, SR, PK)

Na zgornji sliki je prikazan presek avtorjev, ki so objavljali v različnih revijah. V vseh treh revijah je objavljala 7 avtorjev. Od 19 avtorjev, ki so objavljali v dveh revijah, je 10 avtorjev objavljala v revijah SR in PK, 9 avtorjev pa je objavljala v revijah JiS in SR. Zanimivo je, da je kombinacija JiS in PK zelo redka, saj je le v teh dveh revijah objavljala samo en avtor. To morda kaže, da je revija SR nekakšen vezni člen med JiS in PK.

4.4.2.1 Avtorji po ustanovah

Analiza ustanov, s katerih prihajajo avtorji, ki so objavili članke v analiziranih revijah, je pokazala, da večinoma prihajajo z dveh ustanov, in sicer Filozofske fakultete v Ljubljani in Znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Na sliki 17 je prikazano število avtorjev, ki zastopajo ti dve ustanovi, po posameznih revijah.

Slika 17: Število avtorjev po ustanovah (JiS, SR, PK)

V vseh treh revijah je Filozofska fakulteta v Ljubljani tista ustanova, s katere prihaja največ avtorjev. Avtorji s SAZU največ objavljajo v reviji PK, najmanj pa v reviji JiS. V reviji JiS se vedno bolj uveljavljajo avtorji z mariborske Pedagoške fakultete, ki prav tako objavljajo v SR, njihovih objav pa nismo zasledili v PK. V reviji SR pa smo našli kar tri tuje avtorje, ki prihajajo iz iste ustanove, in sicer Filološke fakultete v Moskvi.

Slika 18: Razmerje med domačimi in tujimi avtorji (JiS, SR, PK)

Na sliki 18 je prikazan delež tujih avtorjev, ki so objavljali v vseh treh analiziranih revijah. Ta delež je sorazmerno velik, in sicer 19 %. Eden od tujih avtorjev je dva prispevka objavil v dveh različnih analiziranih revijah.

Natančnejša analiza je pokazala, da je največji delež objav s strani tujih avtorjev v reviji SR, in sicer 32,2 %, najmanjši pa v reviji JiS, kjer znaša 9,8 %.

4.4.2.2 Avtorji po spolu

Na sliki 19 je prikazano število avtorjev in število avtoric po posameznih revijah in v vseh revijah skupaj.

Slika 19: Avtorji in avtorice (JiS, SR, PK)

Pri vseh treh revijah med avtorji prispevkov prevladuje moški spol, vendar prevlada ni tolikšna, da bi lahko trdili, da gre za izrazito moško področje. Od 185 avtorjev, ki so v analiziranem obdobju objavljali v revijah JiS, SR in PK, smo namreč našli 109 avtorjev, kar je 59 % vseh avtorjev, in 76 avtoric. Najbolj enakomerno razmerje med spoloma je v reviji JiS, do največje prevlade moškega spola pa prihaja v reviji SR.

Pri analizi revij pa je presenetilo dejstvo, da je bil plod skupnega dela dveh avtorjev le en članek, kar predstavlja 0,4 % vseh člankov. Sodelovanje avtorjev je torej na področju literarne vede bolj izjema kot pravilo in to dejstvo kaže na zelo izrazit individualizem literarnovednih raziskovalcev.

4.4.3 Analiza naslovov

Članki v revijah SR in PK so opremljeni z deskriptorji, v reviji JiS pa ni te prakse, zato smo namesto najpogostejših deskriptorjev analizirali najpogostejše besede iz naslovov člankov. V preglednici 48 smo združili najpogostejše besede iz člankov v vseh treh revijah v njihovi osnovni obliki.

Preglednica 48: Najpogostejše besede iz naslovov člankov (JiS, SR, PK)

Beseda iz naslova	Frekvenca
Slovenski	40
Roman	26
Literarni	15
Proza	15
Drama	10
Cankar	11
Književnost	9
Poezija	9
Prešeren	9

Najpogostejša beseda je „slovenski“, kar kaže na to, da se literarnovedni raziskovalci veliko ukvarjajo s slovensko literaturo. Od literarnih vrst je bil v vseh treh revijah najpogostejši roman, ki je bil najpogosteje v naslovih člankov revije SR, in sicer trinajstkrat. Najpogosteje obravnavana literarni zvrst je proza, sledi dramatika, nato poezija oz. lirika. V analizo smo vključili tudi osebna imena in izkazalo se je, da se v naslovih analiziranih literarnovednih revij najpogosteje pojavlja Cankar, in sicer enajstkrat, za njim pa

4.4.4 Analiza citiranja

V vseh treh revijah so navodila za citiranje takšna, da dopuščajo veliko svobode pri izbiri načina citiranja. Večinoma dopuščajo dve možnosti, in sicer citiranje v oklepajih v besedilu in v opombah. Le pri reviji JiS so v zadnjih dveh številkah navodila dopolnili, in sicer ne dopuščajo več citiranja v opombah, ampak le še v besedilu. Na sliki 20 je prikazano kolikokrat so avtorji citirali v opombah in kolikokrat v besedilu v posamezni reviji.

Slika 20: Način citiranja (JiS, SR, PK)

V vseh revijah prevladuje citiranje v besedilu, vendar je še vedno velik odstotek (31 %) prispevkov, ki so opremljeni s citati, takšnih, ki citirajo v opombah. Tudi citiranje v opombah se razlikuje, saj nekateri avtorji v opombah navedejo popoln bibliografski opis, drugi pa le skrajšanega in ga potem razvežejo v seznamu literature. Na splošno velja, da avtorji ne razlikujejo med citiranimi viri in seznamami uporabljene literature, kar analizo citiranja otežuje.

4.4.4.1 Število citatov

Od 280 analiziranih literarnovednih člankov v revijah JiS, SR in PK je bilo s citati opremljenih 262 člankov, kar znaša 93,6 %. Analizirali smo torej 262 prispevkov s citati, skupno število citatov je bilo 4348, kar pomeni 16,6 citata na prispevek.

Preglednica 49: Število citatov (JiS, SR, PK)

Revija	Št. citatov	Št. prispevkov s citati	Št. citatov na prispevek
JiS	889	74	12
SR	1561	97	16,1
PK	1898	91	20,9
	4348	262	16,6

Iz preglednice 49 je razvidno, da je bilo največ prispevkov s citati objavljenih v reviji SR, največje število citatov pa je bilo v reviji PK, ki ima tako najvišje povprečje citatov na

članek, in sicer 20,9. To, po že omenjeni Priceovi tezi o znanstvenih člankih, če bi jo jemali dobesedno, članke v tej reviji uvršča med znanstvene članke. Najmanj citatov na članek imajo prispevki v reviji JiS, in sicer le 12.

4.4.4.2 Vrsta citiranih dokumentov

Avtorji, ki objavljajo literarnovedne članke v revijah JiS, SR in PK, najpogosteje citirajo monografije, saj te predstavljajo kar 73 % vseh citatov. Četrtno vseh citatov predstavljajo prispevki, objavljeni v serijskih publikacijah. Avtorji z literarnovednega področja redko citirajo sivo literaturo, saj ta predstavlja le 2 % vseh citatov. Razmerje med posameznimi vrstami citiranih dokumentov je nazorno prikazano na sliki 21 spodaj.

Slika 21: Razmerje med vrstami citiranih dokumentov (JiS, SR, PK)

V preglednici 50 spodaj je prikazano število citatov različnih vrst dokumentov po posameznih revijah. Največji delež citatov monografij ima revija PK, in sicer kar 76,4 %. V reviji JiS pa je največji odstotek (31,3 %) citatov prispevkov iz serijskih publikacij. kot smo že omenili, so možnosti sive literature v analiziranih revijah premalo izkoriščene, še najpogosteje so citirane v reviji JiS, kjer siva literatura predstavlja 3 % vseh citiranih dokumentov.

Preglednica 50: Vrsta citiranih dokumentov (JiS, SR, PK)

Revija	Monografije	Periodika	Siva lit.	Skupaj
JiS	584	278	27	889
SR	1137	387	37	1561
PK	1451	411	36	1898

	3172	1076	100	4348
--	-------------	-------------	------------	-------------

4.4.4.3 Starost citiranih dokumentov

Analiza starosti citatov naj bi služila predvsem za ugotavljanje stopnje razvoja določene znanstvene discipline. Starost citatov je odvisna od posamezne znanstvene discipline, znano je, da je na humanističnem področju več starejših citatov kot na naravoslovnem področju. To se je izkazalo tudi za literarno vedo v analiziranih revijah in je razvidno s slike 22.

Slika 22: Starost citiranih dokumentov (JiS, SR, PK)

Citati, starejši od 10 let, predstavljajo kar 62 % vseh citatov. Med njimi najdemo tudi takšne, ki nosijo letnico iz 19. stoletja. Starejša dela so torej pomemben vir za literarnovedno raziskovanje in jih nikakor ne smemo razumeti kot pokazatelja nerazvitosti stroke.

4.4.4.4 Citiranje tujih in domačih del

Največje razlike med revijami so se pokazale pri razmerju med citiranjem domačih in citiranjem tujih del. Deleži citatov posameznih del so prikazani v preglednici 51.

Preglednica 51: Razmerje med citati domačih in tujih del (JiS, SR, PK)

Revija	Delež citatov domačih del	Delež citatov tujih del
---------------	----------------------------------	--------------------------------

JiS	73,9	36,1
SR	45	55
PK	27,3	82,7

Dela domačih avtorjev so najpogosteje citirana v reviji JiS, saj domača dela predstavljajo 73,9 % vseh citatov. V reviji SR ta razlika ni tako očitna, 45 % citatov je namreč delo domačih avtorjev, 55 % pa tujih. Po tujih delih najpogosteje, kar v 82,7 %, posegajo avtorji, ki svoje članke objavljajo v reviji PK.

4.4.4.5 Najpogosteje citirani avtorji

Najpogosteje citirane avtorje v posameznih revijah smo združili v preglednico 52.

Preglednica 52: Najpogosteje citirani avtorji (JiS, SR, PK)

Citirani avtor	Frekvenca
Janko Kos	123 (od tega 10 samocitatov)
Mihail Bahtin	43
Boris Paternu	34 (od tega 1 samocitat)
Matjaž Kmecl	33
Marko Juvan	33 (od tega 12 samocitatov)
Miran Hladnik	28 (od tega 5 samocitatov)
Tomo Virk	28 (od tega 2 samocitata)

V vseh treh revijah so avtorji najpogosteje citirali Janka Kosa in tako je skupno prejel kar 123 citatov, od tega je bilo 10 samocitatov. Mihail Bahtin je bil med najpogosteje citiranimi avtorji v revijah SR in PK, kar ga s 43 citati skupno uvršča na drugo mesto med najpogosteje citiranimi avtorji in je hkrati edini tuji avtor med tistimi, katerih dela so avtorji pogosto citirali. Tudi Boris Paternu je bil med najpogosteje citiranimi v dveh revijah, skupno pa je na tretjem mestu s 34 citati. Matjaž Kmecl, Marko Juvan, Miran Hladnik in Tomo Virk so bili med najpogosteje citiranimi v vseh treh oz. vsaj dveh revijah.

Zgornji podatki kažejo, da obstajajo določeni avtorji, katerih dela so pogosto citirana v vseh treh revijah oz. vsaj dveh od njih, kar pomeni, da obstaja krog avtorjev, ki pomembno vplivajo na razvoj slovenske literarne vede.

4.4.4.6 Samocitiranje

Najožja opredelitev samocitiranja je citiranje lastnega objavljenega dela. Od drugega citiranja ga je mogoče ločiti le z dodatno sekundarno analizo. Čeprav je razumljivo, da želijo avtorji pri objavi rezultatov znanstvenoraziskovalnega dela opozoriti na določeno raziskovanje, ki so ga opravili pred tem, katerega rezultat je trenutna objava, samocitiranja ne moremo šteti kot odraz kvalitete določenega strokovnega dela oziroma njegove objave. Dejstvo pa je, da v Indeksih citiranja samocitiranje nastopa in to enakovredno vsem drugim oblikam citiranja.

Na sliki 23 so prikazani deleži samocitiranja po posameznih revijah ter razmerje med citati in samocitati v vseh treh revijah skupaj.

Slika 23: Delež samocitiranja po posameznih revijah (JiS, SR, PK)

Delež samocitiranja je največji v reviji JiS, saj predstavlja kar 4,7 % vseh citatov. Najmanj samocitativ pa smo našli v reviji PK. V vseh treh revijah skupaj pa samocitati predstavljajo 3,9 % vseh citatov.

V preglednici 53 so predstavljeni avtorji, ki so vseh analiziranih revijah najpogosteje samocitirali. Navedeni so tisti avtorji, pri katerih smo v zadnjih desetih letih v vseh treh revijah našli vsaj 5 samocitativ.

Preglednica 53: Avtorji, ki najpogosteje samocitirajo (JiS, SR, PK)

Avtor	Št. samocitativ
Marko Juvan	16
Tomaž Sajovic	11
Janko Kos	9
Zoltan Jan	9
Alojzija Zupan Sosič	8
Matevž Kos	6
Miran Hladnik	5

Marko Juvan je v vseh treh revijah med najpogosteje citiranimi avtorji, sam pa je tudi največkrat citiral svoja dela, in sicer kar šestnajstkrat. Z enajstimi samocitativi sledi Tomaž Sajovic, dva avtorja sta svoja dela navajala devetkrat. V preglednici pa so prikazani še trije avtorji z 8, 6 oziroma 5 samocitativi.

Pogosto samocitiranje je torej značilnost objavljajanja manjšega števila avtorjev, in sicer 3,8 % vseh avtorjev, ki so v zadnjih desetih letih objavljali v analiziranih revijah.

4.4.4.7 Najpogosteje citirana dela

V preglednici 54 so navedena najpogosteje citirana dela v vseh treh revijah.

Preglednica 54: Najpogosteje citirana dela (JiS, SR, PK)

Naslov	Citiranost
Janko Kos, Primerjalna zgodovina slovenske literature. Ljubljana: Partizanska knjiga, 1987	21
Mihail Bahtin, Teorija romana. Ljubljana: Cankarjeva založba, 1982	13
Matjaž Kmecl, Mala literarna teorija. Ljubljana: Borec, 1976	13
Janko Kos, Očrt literarne teorije. Ljubljana: DZS, 1983	7
Franc Zadavec, Zgodovina slovenskega slovstva V. Maribor: Obzorja, 1970	5

Janko Kos je bil najpogosteje citirani avtor v analiziranih revijah, zato je razumljivo, da sta kar dve njegovi deli med petimi najpogosteje citiranimi, Primerjalna zgodovina

slovenske literature je z enaindvajsetimi celo na prvem mestu, Očrt literarne teorije je s sedmimi citati na četrtem mestu. Drugo mesto si s trinajstimi citati delita dve deli. Delo tujega avtorja, Mihaila Bahtina, ki je bil drugi najpogosteje citirani avtor. Gre za delo Teorija romana, kar je povezano z dejstvom, da je beseda „roman“ druga najpogostejša beseda v naslovih člankov analiziranih revij. Prav tako je trinajst citatov prejelo delo Matjaža Kmecla, Mala literarna teorija. Na petem mestu pa je delo Franca Zadravca, Zgodovina slovenskega slovstva.

Vsa zgoraj navedena dela so starejša od deset let, kar sovpada z dejstvom, da so v analiziranih revijah najpogosteje citirana dela s starejšim datumom. V štirih primerih gre za temeljna dela, učbenike literarne vede, natančneje literarne teorije in literarne zgodovine.

4.4.4.8 Medsebojno citiranje revij

V preglednici 55 je prikazano, koliko citatov je prejela posamezna revija. Največkrat (67-krat) je bila citirana revija SR, s 54 citati sledi revija PK, najmanj citatov (50) pa je prejela revija JiS.

Preglednica 55: Medsebojno citiranje revij (JiS, SR, PK)

Revija	JiS	SR	PK	Skupaj
JiS	17	21	12	50
SR	14	37	16	67
PK	9	7	38	54

Iz preglednice je razvidno, da so avtorji v reviji PK najpogosteje citirali članke iz te revije, in sicer 38-krat. Avtorji člankov v reviji SR so revijo SR citirali 37-krat, avtorji člankov v reviji JiS pa so samo revijo JiS citirali manjkrat, in sicer 17-krat.

Pri analizi vzajemnega citiranja revij lahko opazimo vzorec na relaciji revij JiS in SR do revije PK. PK namreč ostali dve reviji citira pogosteje, kot od njiju prejme citatov. Revija JiS je revijo PK citirala 9-krat, medtem ko je JiS od PK prejela več citatov, in sicer 12. Podobno velja za vzajemno citiranje revij SR in PK. Revija SR je namreč revijo PK citirala 7-krat, medtem ko je od PK prejela 16 citatov.

Revija JiS pogosteje citira revijo SR (14 citatov) kot revijo PK (9 citatov) in prav tako revija SR pogosteje citira revijo JiS (21 citatov) kot revijo PK (7 citatov). To kaže na dejstvo, da se reviji JiS in SR najpogosteje vzajemno citirata. Revija PK pa pogosteje citira revijo SR (16 citatov) kot revijo JiS (12 citatov).

5 SKLEP

Bibliometrijska analiza treh najpomembnejših revij s področja literarne vede je pokazala nekatere značilne lastnosti literarne vede v slovenskem strokovnem tisku:

- Izrazit individualizem avtorjev. Od 280 analiziranih prispevkov je namreč le en prispevek delo dveh avtorjev. To dejstvo je potrdilo delovno hipotezo iz uvoda.
- Večina prispevkov prihaja s strani raziskovalcev na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Od 185 analiziranih avtorjev jih kar 67 prihaja z omenjene ustanove, kar delno potrjuje uvodno hipotezo.
- V slovenskem strokovnem tisku s področja literarne vede pogosto objavljajo tuji avtorji. Eno petino prispevkov so namreč prispevali tuji avtorji, kar potrjuje tretjo hipotezo.
- Na področju literarne vede največ objavljajo predstavniki moškega spola. 60 % prispevkov so prispevali predstavniki moškega spola, kar potrjuje uvodno hipotezo.
- Za literarno vedo sta značilni predvsem dva načina citiranja, in sicer v opombah in z oklepaji v besedilu. Za avtorje, ki objavljajo v literarnovednih revijah, je značilno, da večinoma ne ločujejo med viri in literaturo. S tem dejstvom smo ovrgli delovno hipotezo, da je za literarno vedo značilna enotna metodologija.
- Avtorji, ki objavljajo v analiziranih literarnovednih revijah, citirajo predvsem monografske publikacije, in sicer kar v 73 % vseh citatov. S tem dejstvom smo potrdili uvodno hipotezo.
- V delih s strani literarnovednih raziskovalcev so citirana predvsem starejša dela, in sicer v 62 % vseh citatov. To je dejstvo, ki potrjuje uvodno hipotezo.
- V slovenskem strokovnem tisku s področja literarne vede obstaja raziskovalna fronta, torej dela, ki jih avtorji člankov pogosto citirajo. V našem primeru gre predvsem za dela Janka Kosa. S tem smo potrdili uvodno hipotezo.

6 VIRI IN LITERATURA

6.1 CITIRANI VIRI

Hladnik, M. 2000/2001. France Kidrič danes. Jezik in slovstvo, let. 46, št. 4, str. 317–323.

Hladnik, M. 1995. Evropa in Amerika pa slovenska literarna veda. XXXI. SSJLK: Zbornik predavanj. Ljubljana: FF Univerze v Ljubljani, 111–21.

Južnič, P., Jamar, N. 2001. Čemu revije v slovenščini? Bibliometrijska analiza objav v znanstvenih revijah *Materials in tehnologije* (2000) in *Materials science and technology* (2000). *Materials in tehnologije*, let. 36, št. 3-4, str. 169–177.

Jambrovič, T., Marinčič, A., Južnič, P. 1999/2000. Bibliometrijska analiza revije Jezik in slovstvo. Jezik in slovstvo, let. 45, št. 1-2, str. 33–34.

Južnič, P. 1998. Bibliotekarstvo in bibliometrija. V: Zbornik razprav. 10 let Oddelka za bibliotekarstvo 1987–1997. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za bibliotekarstvo.

Južnič, P. 2000. Analiza citiranja in motivi za citiranje. Knjižnica, let. 44, št. 4, str. 33-50.

Južnič, P. 1999. Metodološka analiza citiranosti in njena možna uporaba v Sloveniji. Doktorsko delo. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za bibliotekarstvo.

Kmecl, M. 1995. Mala literarna teorija. Ljubljana: Mihelač in Nešović.

Likar, T. 1997. Analiza člankov in bibliografskih navedb v reviji Knjižnica za obdobje 1990–1996. Knjižnica, let. 41, št. 1, str. 107–119.

Novak, N., Godec, L. 2003. Formalne lastnosti razpravnih besedil v Slavistični reviji (1991–2002). Slavistična revija, let. 51, št. 4, str. 411–428.